

Ferruh Dinçkal

Doğrularım 2

Umutum yok
İnadım var

ekitap.ayorum.com

Ferruh DİNÇKAL

DOĞRULARIM II

Umudum yok İnadım var!

Bu kitaptaki yazılar çeşitli konularda 2016 ile 2021 yılları arasında ayorum.com sitesinde yayınlanan yazılarım ve söyleşilerimden oluşmaktadır.

İÇİNDEKİLER

<i>Ben oy verirken lafa değil icraata bakarım!!!</i>	<i>6</i>
<i>Cuma namazı mı? Sokak gösterisi mi?.....</i>	<i>9</i>
<i>Devlet mi Şirket mi?</i>	<i>14</i>
<i>İki sarhoş ve birkaç ayık adam.</i>	<i>21</i>
<i>Lafla peynir gemisi yürümez... ..</i>	<i>28</i>
<i>Türkiye'nin tek sorunu lakaytizm!</i>	<i>32</i>
<i>Duvar yıkılınca herşeyin daha iyi olacağını sanmıştık... ..</i>	<i>37</i>
<i>Adalet için yürümek yeter mi?.....</i>	<i>41</i>
<i>Bir fotoğrafın anatomisi</i>	<i>43</i>
<i>Bir fotoğrafın anatomisi – Cehalet!!!.....</i>	<i>46</i>
<i>Mutluluk mu dedi biri... ..</i>	<i>49</i>
<i>Ne 16 yılmiş!</i>	<i>53</i>
<i>Gemi adamı cüzdanlı bir kadın!!!</i>	<i>73</i>
<i>Umudum yok İnadım var!.....</i>	<i>80</i>
<i>Hangi inanç bu kanlı elleri temizler?.....</i>	<i>83</i>
<i>Tarih ödül de verir ceza da!</i>	<i>89</i>
<i>Kim kimin kayığında.....</i>	<i>91</i>
<i>Zamannın ruhuna aykırı bir sergi</i>	<i>96</i>
<i>Ne olacak bu milletin hali!!!</i>	<i>98</i>
<i>Recep Tayyip Erdoğan' in şahsen kabul edemediği durum.</i>	<i>101</i>

<i>İsteseniz de istemeseniz de....</i>	106
<i>Korona virüslü yarınlar...</i>	109
<i>Korona bize neler öğretiyor?</i>	111
<i>Siz korona ile uğraşırken...</i>	115
<i>Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nın çocuk kısmını kutladık.....</i>	119
<i>Kalbura dönen Anayasa.....</i>	122
<i>Bir varmış bir yokmuş: Bir Türkiye Masalı.....</i>	129
<i>Bir ülke çocuklarının üstünü açık bırakırsa...</i>	132

Ben oy verirken lafa değil icraata bakarım!!!

Buyurun beraber bakalım. Evet “lafa değil icraata bakarım “ sloganı ile seslenmeye çalıştı AKP, şey pardon AK parti! Her ne kadar TAPElerle, aklığına bol miktarda leke yapışsa da daha halen büyük kısım ak olarak görmekte AKP’yi. Ben de dedim ki son aylarda her Allahın günü çıkan, her birine hadi canım bu kadar da olur mu dedirten TAPElere bir göz atalım. Halen iddia olarak söylenen, ki ben gerçek olduğuna adım kadar eminim, bu TAPEler bakalım akları ne kadar kara eyledi?

İlk olarak 17 Aralıkta başbakanın oğluna evdeki paraları sıfırlayın talimatı ile kara lekeler başladı.

Hükümette görevli dört bakanın rüşvet almaları lekeyi büyüttü.

Bakan çocuklarının birkaç kuruş diye belirttiği miktarın ortalama bir yurttaş için hayal edilemez bir para olması bir büyük kara leke daha ekledi.

Bedelini ödedikten sonra yapılamayacak bir iş olmadığı, hatta bakanın seni korumak için önüne yatabilir olması lekenin en koyusu idi.

Başbakanın oğlu Bilal Erdoğan’ın ve bir çok akrabasının idareci olduğu, ailenizin vakfı TÜRGEV’in neden kurulduğu ve nasıl çalıştığı, ayrıca Bosphorus 360 şirketinin gizli ortakları, Etiler polis okulunun peşkeş çekilmesi bir ayrı kara leke.

Yoksulluk, yolsuzluk ve yasaklar ile mücadele diye diye iktidar olan Erdoğan’ın Urla ve Çatalca’daki yasa tanımaz yöntemlerle yaptırdığı villalar lekeleri daha da sabitledi.

Alo Fatih başta olmak üzere Tayyip Erdoğan'ın medyaya doğrudan baskısı, hatta beğenmediği köşe yazarlarını kovdurması, muhalefete doğrudan sansür uygulaması hatta medya kuruluşlarının el değiştirmesindeki çabaları bir başka kara leke.

En acılarından en kara lekelerden biri de Gezi parkının eylemcilere açılmaması için başbakanın kırılmayan inadı sayesinde kaybedilen canlar.

Daha neler var bu kara lekelerden sıralayabileceğimiz:

Kafanıza göre yasa tanımaz bir şekilde polis ve savcılarının yerlerinin değiştirilmesi,

AKP'nin Yargıtay ve Danıştay'da kadrolaşması,

Sayıştay raporlarının meclise gönderilmemesi için harcanan büyük çaba,

Başbakanın rektör atamalarındaki doğrudan seçici olması ve kıstasın yandaşlık olması,

Fenerbahçe Spor Kulübü Başkanlık seçimine müdahalesi...

Kara leke leke üstüne ama aşağıdakiler Türkiye'yi aşan lekeler:

Türk Hava Yolları ile Nijerya ya silah taşınması

En son da bugün kara leke mi desek bilmiyorum ama... MİT Müsteşarı, Dışişleri Bakanı, Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı ve Genelkurmay 2. Başkanı'nın seçim öncesi gerekirse Suriye ile savaş çıkarılabileceği konuşması tek basına kara bir leke desek de bence daha büyük olan leke, ülkenin en üst düzeyinde ne kadar güvenlik zafiyeti olduğudur.

Allah, TAPElerden razı olsun diyesi geliyor insanın, ufkumuzu açtı.

Bu kara lekeler nasıl temizlenir bilemem ama oyunuzla belki rengini biraz açabilirsiniz.

Başbakanın deyimi ile AKP'ye oy veren de vermeyen de NE KADAR SAFMIŞIZ...!

27 Mart 2014

Cuma namazı mı? Sokak gösterisi mi?

Sosyal medyada geçen haftalarda Ankara metrosunda çekilmiş bir fotoğraf gördüm. Tüm yürüme yolun Cuma namazı kılanlar tarafından kapatılmış... Yolu kullanmak isteyenler de merdivenlerde namaz kılanları bekliyor. Bekleyenlere sevap yazılır mı bilmiyorum ama aklıma bir sürü soru takıldı. Cuma namazına gitmeyen biri olarak 'sana ne' diyebilirsiniz. Beni namaz kılma hakkı olduğu gibi o yolu kullanmak isteyenlerin hakkı da ilgilendiriyor.

Sokaklarda, istasyonlarda olur olmadık her yerde Cuma namazı kılanları görmeyeniniz yoktur. Peki, ne oluyor neden bu sokaklar namaz kılanlarla ki özellikle Cuma namazı kılanlarla dolup taşıyor.

Şöyle bir şartlara bakalım.

Cuma namazının farz olabilmesi için iki şart var.

- 1- Vücub şartları,
- 2- Eda (yerine getirme) şartları.

Vücub şartları:

Cuma namazının Vücub şartları 9 adet:

- 1- Mukim (ikamet eden) olmak, seferi olmamak.
- 2- Sağlam olmak, hasta olmamak.
- 3- Hür olmak.
- 4- Mahpus olmamak. Düşmanın yakalama korkusu olmamak.
- 5- Âkıl ve bâliğ (yaşlı) olmak.

6- Kör olmamak.

7- Yürüyebilmek. Arabası olsa bile felçliye, ayaksıza farz değildir.

8- Erkek olmak.

9- Çok yağmur, kar, fırtına, çamur, çok soğuk olmamak.

Eda şartları da yediymiş

1- Namazı şehirde kılmak. Bugün muhtarı veya jandarması bulunan köyler şehir hükmündedir.

2- İzinli olarak kılmak. [Gayrimüslim ülkelerde, cemaatin seçeceği imam, Cuma namazını kıldırır. Cumanın kabul olması şüpheli olan yerlerde, Cuma namazının son sünneti ile vaktin sünneti arasında dört rekat zuhr-i ahir [son öğle] namazı kılmalıdır.]

3- Öğle namazının vaktinde kılmak.

4- Vakit içinde hutbe okumak.

5- Hutbeyi namazdan önce okumak.

6- Cuma namazını cemaat ile kılmaktır. İmamdan başka, Hanefi’de 3, Maliki’de 12, Şafii ve Hanbeli’de 40 erkek gerekir.

7- Cami herkese açık olmalı. Kapıyı kilitleyip içerde kılmak caiz olmaz.

Eda şartlarından biri yoksa, namaz geçerli olmazmış ama vücut şartları yoksa, geçerli olmuştur.

Cuma namazının şartları bunlar.

Peki ortam şartları ne? Yani ne kadar cami var.

Diyanet İşleri Başkanlığı istatistiklerine göre, Türkiye'de 84 684 cami bulunuyor.

Varsayalım Türkiye'de tüm erkekler müslüman, sağlıklı, genç, özürsüz değil seyahat etmiyor ve Cuma namazı kılma şartlarına uygun...

Türkiye'nin erkek nüfusu ne kadar 38 473 360 (TÜİK 2013)

Bunların yaklaşık 9 milyonu 14 yaş altı.

Anlayacağınız en fazla namaz kılabilen nüfus 28 823 360 sağlıklı erkek

84 684 cami ortalama 1 000 kişi alsa ki bunların avluları da var. Büyük camiler için komik bir öngörü.

Namaz kılınabilecek yerde 84 684 000 kişi için uygun.

Sonuç olarak, yaklaşık 29 milyon insan 85 milyonluk cami kapasitesine neden sığmıyor?

Organizasyon bozukluğu mu?

Yoksa Türkiye nüfusu 170 milyon da bize mi söylemiyorlar?

Sokakta namaz kılanları görünce bir düşünün bu konuyu derim. Başka bir amaç olabilir mi?

Neyse Allah kabul etsin!

Bir de ramazanda teravi namazında, bayramda bayram namazında camiye sığınanların Cuma namazında sığamamaları çok şaşırtıcı değil mi?

İlgilenenler için illere göre cami sayıları (Çoktan aza doğru sıralanmıştır.)

- İstanbul : 3 190,
- Konya : 3 087,
- Ankara : 2 875,
- Samsun : 2 639,
- Kastamonu : 2 577,
- Antalya : 2 130,
- Ordu : 2 045,
- Trabzon : 1 952,
- Diyarbakır : 1 945,
- İzmir : 1 823,
- Şanlıurfa : 1 755,
- Manisa : 1 686,
- Bursa : 1 660,
- Balıkesir : 1 654,
- Erzurum : 1 547,
- Giresun : 1 490,
- Mersin : 1 486,
- Zonguldak : 1 464,
- Adana : 1 362,
- Van : 1 350,
- Sivas : 1 327,
- Çorum : 1 306,
- Kahramanmaraş : 1 301,
- Kayseri : 1 289,
- Sakarya : 1 278,
- Bolu : 1 232,
- Kütahya : 1 190,
- Denizli : 1 187,
- Tokat : 1 151,
- Kocaeli : 1 142,
- Afyonkarahisar : 1 124,
- Aydın : 1 114,
- Sinop : 1 083,
- Muğla : 1 082,
- Mardin : 1 079,
- Rize : 1 050,
- Hatay : 982,
- Elazığ : 965,
- Yozgat : 961,
- Karabük : 935,
- Gaziantep : 935,
- Malatya : 934,
- Ağrı : 871,
- Çanakkale : 808,
- Bartın : 775,
- Eskişehir : 769,
- Adıyaman : 730,
- Çankırı : 716,
- Isparta : 711,
- Amasya : 682,
- Artvin : 681,
- Düzce : 664,
- Bitlis : 656,
- Siirt : 624,
- Batman : 619,
- Muş : 602,
- Aksaray : 581,
- Erzincan : 565,
- Bingöl : 564,
- Osmaniye : 551,
- Uşak : 544,
- Burdur : 522,
- Gümüşhane : 521,
- Kars : 503,
- Şırnak : 503,

- Hakkari : 498,
- Karaman : 497,
- Tekirdağ : 495,
- Nevşehir : 486,
- Kırşehir : 485,
- Niğde : 411,
- Bilecik : 408,
- Edirne : 392,
- Kırıkkale : 353,
- Kırklareli : 288,
- Ardahan : 273,
- Bayburt : 244,
- Iğdır : 240,
- Kilis : 213,
- Yalova 155,
- Tunceli 120.

05 Mart 2015

Devlet mi Şirket mi?

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Balıkesir’deki bir ödül töreninde yaptığı konuşmada, başkanlık sistemine geçilmesi gerektiği mesajını verdi. Başkanlık sistemine karşı olanların, ülkenin darbelerle şekillenen sistemle idare edilmesini istediklerini savunan Erdoğan, “Bu sistemde ısrar etmek milletimize haksızlıktır” dedi. Dedi de konu ne şöyle bir bakalım.

Türkiye’de bir zamanlar bir reklam vardı sloganı “Ağızı olan konuşuyor”. Uzun bir süredir özellikle politika konusunda siyasetçiler, sözde yorumcuların birçoğu konuşuyorlardı da ne diyorlar belli değil.

Bugün sizinle Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ın, Balıkesir’deki bir ödül töreninde yaptığı konuşmada söylediği, kısaca “Benim derdim, bir anonim şirket nasıl yönetiliyorsa Türkiye de öyle yönetilmelidir” sözüne bir bakalım. Bu sözlerde adı geçen iki adet tüzel yapı var. Birincisi Devlet, ikincisi Anonim şirket.

Peki nedir bunlar?

*

Devlet; kısaca toprak bütünlüğüne bağlı olarak siyasal bakımdan örgütlenmiş millet veya milletler topluluğunun oluşturduğu tüzel varlıktır.

Devlet tüm sosyal yaşamı kapsar ve tanzim eder: Sosyal refah, iç düzen, halk sağlığı için uğraşır, bundan meşruiyet kazanır. Kural koyar, düzenler, yetkilendirir, yasaklar...

Tüm dünyada temel soru ise neler devlet kontrolüne bırakılmalı, neler bireye bırakılmalıdır?

Bu soruya genelde verilen yanıt "Yalnızca bireyi ilgilendiren konular bireye, birden fazla kişiyi etkileyen konular devlete bırakılmalıdır." Doğru mu başka bir zaman tartışırız

Tarih boyunca birçok devlet tanımı yapılmıştır ama devlet kurumunun oluşmasına yol açan etkenlerin başında tarım devriminin geldiğini biliyoruz.

Devlet;

Platon'da "birlikte yaşama zorunluluğundan doğan" ,

Aristoteles'te "doğal bir oluşum",

Ancillon'da "dil gibi iletişim ve toplumsallıktan doğan",

Hobbes'da "herkesin herkese karşı savaşını sona erdirmek için ortaya çıkan",

Rousseau, Spinoza ve Locke'da "toplum sözleşmesinin sonucu",

Fichte'de "saf insan amacının yüce aracı",

Schelling'de "mutlak olan",

Hegel'de "tözel irade olarak ahlaksal tin",

Cicero'da "hukukun sonucu" olarak betimlenir.

Günümüzde de birçok siyaset bilimci ve filozofun yaptığı ayrı tanımlar vardır. Hukuki açıdan devlet, genellikle unsurlarından hareketle tanımlanır. Buna göre devlet; "Ülke adı verilen belirli bir toprak üzerinde yaşayan insan topluluklarının bir egemenlik anlayışı ve hukuku içinde bir siyasi iktidar altında örgütlenmesidir."

Günümüzde devlet üç temel unsurla tanımlanır:

İnsan unsuru: Halk, halklar ya da millet unsuru olarak da adlandırılabilir. Belirli bir alanda birlikte yaşayan ve çeşitli bağlarla ortak yaşama iradesi gösteren insan topluluğudur.

Egemenlik unsuru: Siyasal iktidar unsuru olarak da adlandırılan bu unsur, Devletin esas kurucu unsurudur. Belirli bir yeryüzü parçası üzerinde yaşayan insan topluluğunun üstün irade çerçevesinde örgütlenmesidir. Egemenlik kavramı otoriteden farklı olarak ülke içinde biricik meşru güç kaynağı olmayı ifade ederken ülke dışında (uluslararası alanda) bağımsız olmak anlamına gelmektedir.

Ülke unsuru: Ülke, coğrafi anlamda bir bütünlük teşkil eden ve sınırları belirlenebilir bir kara, deniz hava parçasını ifade eder.

Televizyonlardaki tartışmalardan gördüğüm kadarı ile kısaca devlet ile hükümet arasındaki farkları da belirlemekte fayda vardır diye düşünüyorum:

- 1.Hükümet, devletin bir parçasıdır.
- 2.Devlet, devamlı ve süreklidir. Hükümet ise geçicidir, kısa ömürlüdür.
- 3.Hükümet, devlet otoritesinin işletilmesini sağlayan bir araçtır. Hükümet sadece devletin beyni olma görevindedir.
- 4.Devlet, kişisel olmayan bir otoritedir. Memurlar bürokratik usullere göre işe alınır ve görevliler, hükümetin ideolojik isteklerine duyarsız olacak şekilde, seçilir.
- 5.Devlet, ortak iyiyi ve genel iradeyi temsil etmeye çalışır. Fakat hükümet ise belli ideolojileri temsil eder.

Peki, devlet şekilleri neler?

Üniter Devletler: Siyasi otoritenin tek merkezde toplandığı, merkezî otoritenin tek bir anayasa ile sağlandığı devletlerdir. Yasama organının yaptığı kanunlar bütün ülkede uygulanır. Örnek... Danimarka, Fransa, İngiltere, İsrail, İtalya, İrlanda, Norveç, Yunanistan, Türkiye...

Karma Devletler: Birden fazla devletin kendi aralarında gerçekleştirdikleri bir anlaşma ile birleşmeleri sonucu oluşan devletlerdir. Dünyada iki tip örneği var.

Konfederasyon: Bağımsız devletler tarafından egemenliklerini koruma şartı ile oluşturulan ve üye devletlere diledikleri zaman ayrılma hakkı tanıyan karma devlet biçimidir. Örnek, Almanya, ABD

Federasyon: Ortak bir anayasa altında birleşen devletlerin oluşturduğu devlet biçimidir. Bu tip devletlerde ayrıca her federasyonun kendi anayasası, yürütme ve yargı organları vardır. Örnek: Kanada, Avusturya, İsviçre, Avustralya

Devletin yönetim şeklide Egemenliğin kaynağına göre belirlenir.

Monarşik Devlet: Egemenliğin tek kişiye ait olduğu devlettir.

Oligarşik Devlet: Egemenliğin belli bir sınıf veya gruba ait olduğu devlet biçimi.

Teokratik Devlet: Egemenliğin kaynağının dine dayandığı devlet biçimi. Din adamlarının sözü geçer. Her şeye din adamları karar verir.

Demokratik Devlet: Egemenliğin halka ait olduğu devlet biçimidir.

Deme ki neymiş bir ülke federasyon olunca demokratik olur diye bir şey yokmuş! Ülke, üniter demokratik olabildiği gibi. Federative monarşik ya da teokratik de olabilir.

Anlayacağımız bazılarının dediği gibi federasyon o ülkeyi demokratik kılmıyor. Önemli olan egemenliğin kimde olduğudur.

Bugünkü Türkiye hangi devlet şeklindeki egemenlik yönetiminde ve hangi devlet şeklinden egemenlik tipine döndürülmek isteniyor?

Konuşmaya konu olan ikincisi yapı Anonim şirket.

Anonim şirket nedir?

Ticari bir işletmeyi bir ticaret ünvanı altında işletmek amacıyla kurulan, sermayesi belirli ve paylara bölünmüş olan ve borçlarından dolayı yalnız mal varlığı ile sorumlu bulunan şirket türüdür.

Anonim Şirketlerin özellikleri şu şekilde özetleniyor:

- * Her türlü iktisadi ve ticari etkinliği yapabilmesiyle geniş bir faaliyet alanına sahiptir. Ancak bu faaliyetin şirket ana sözleşmesinde yer alması gerekir.
- * Gerçek arasında kurulabileceği gibi tüzel kişiler veya gerçek ve tüzel kişiler arasında da kurulabilir.
- * Bir Anonim Şirketin kurulabilmesi için en az 5 gerçek ya da tüzel kişi gereklidir.
- * Anonim Şirket sermayesi minimum 50 bin TL'dir.
- * Anonim Şirketlerin yapılanmaları ve organizasyonları Türk Ticaret Kanunu'ndaki düzenlemelere tabidir. Ancak, bunun yanısıra ortak sayısı 250'yi geçen ya da borsada kota edilmiş hisse

senedi ve tahvil ihraç eden Anonim Şirketler aynı zamanda Sermaye Piyasası Kanunu'na tabidir.

* Anonim Şirket sermayesi, değeri birbirine eşit hisselerle bölünmüştür. Anonim Şirket hisseleri tedavül kabiliyetini haiz kıymetli evrak niteliğindeki hisse senetleri şeklinde bastırılabilir. Anonim Şirket hisse senetlerinin nama ya da hamiline olarak düzenlenmesi mümkündür.

* Anonim Şirketlerde kararlar farklı bir oran öngörülmemişse çoğunluk oyu ile alınır. Ancak Türk Ticaret Kanunu bazı hallerde ağırlaştırılmış oranlar da içermektedir.

* Anonim Şirketlerde şirketi temsil ve ilzam görevini üstlenen organ Yönetim Kuruludur. Yönetim Kurulu en az üç üyeden oluşur.

Gelelim konunun başına:

“Benim derdim, bir anonim şirket nasıl yönetiliyorsa Türkiye de öyle yönetilmelidir”

Anlayacağınız en az beş kişilik bir grup ve onlardan biri CEO* olacak. Kalanlar da CEO'nun kölesi. Ne de olsa sandığın dışında siyasetle uğraşması yasaklanan halkın yüzde ellisinin bir fazlasının seçtiği kişi CEO oluyor. Ve buna halkın iradesi denecek.

Ve elbette bu şirketin amacı doğal olarak kar etmek olacak ya da olmalı. Peki devlette bu nasıl olur: Çok kolay ne sistem değiştirmeye gerek var ne de başka bir şeye...

Egemenlik, yani halkın iradesi elinde olduğuna göre direk ve dolaylı vergileri topla gelir kısmına yaz.

Yol, okul, hastane, sosyal yardım gibi gider kalemlerini kaldır. Al sana kar!

Yönetim Kurulu en az üç üyeden oluşuyor ya, hanım, kız bir de oğlan al sana yönetim kurulu.

Merak etme bu sistem yeni dediğinizde Tanrı'nın izni ile 10 yıl daha gider.

10 yıl sonra kim öle kim kala...

Şaka bir yana, üzücü olan Cumhurbaşkanı bu sözleri söyleyince orada kelli felli dinleyenlerin alkışlamaları!

Hocam ne anladınız da neyi alkışlıyorsunuz?

*Bu arada CEO lafına da sinir oluyorum. CEO - Chief Executive Officer- yani Türkçesi İcra kurulu başkanı. Yok canım Cİ İ O deyince sanırım daha havalı oluyor İKB de neymiş.

17 Mart 2015

İki sarhoş ve birkaç ayık adam.

Tüm dünyada eskiden değer verilen haysiyet, onur, saygı, göreve bağlılık, sorumluluk, zeka, nükte, zarafet, erdem ya değer yitiriyor ya da bazı ülkelerde baskı ile yok edilmeye çalışılıyor. Ama bu değer yitirme Türkiye`de diğer ülke ya da kültürlerle göre çok daha hızlı. Bu konuyu inceleyip yazıya döktüğünüzde sanırım binlerce sayfalık bir araştırma elde edebilirsiniz. Biz bugün hedefi ve zamanı daraltarak iki makamda oluşan değer yitimlerine bakalım.

Hedef makamlarımız, Devlet başkanlığı / Cumhurbaşkanlığı ve Başbakanlık.

Amacımız kişileri kıyaslamak değil de makamları kıyaslamak olsun. Olsun da o makamların değerini o makamlara gelenler belirlediğine göre gene elimizde liderler ve o liderleri oraya öyle ya da böyle oraya getiren insanlar var.

Peki, nasıl bir kıyaslama yapabiliriz? Kıstasımız ne olabilir?

Söz kişinin aynasıdır demiş büyükler. Söyledikleri, tarihe geçen sözler sanırım iyi bir kıyaslama yöntemi olur. Bu sözler o kişilerin dünya görüşlerini, sağ duyularını ve ülkülerini bize anlatır.

Avrupadan bir örnek:

FRANSA

Charles de Gaulle 1950-1969: "Politika, politikacılara bırakılmayacak kadar önemli bir konudur. "

François Mitterrand 1981-1995: "Öldüğümde tanrıyla karşılaşsam "evet şimdi inandım sana" derim ve o da "hoş geldin" der. Çünkü evreni yaratacak kadar yüceyse sanırım bana da hoşgörü gösterirdi."

Nicolas Sarkozy 2007-2012: "Havlayan köpekler" Canard Enchaîne gazetesi için

Batıdan başka bir örnek:

ABD

Franklin Delano Roosevelt 1933-1945: "Bir insanı ahlaken eğitmeden sadece zihnen eğitmek topluma bir bela kazandırmaktır."

John F. Kennedy 1961-1963: "Demokrasilerde bir seçmenin cehaleti bütün halkın güvenliği için tehlikedir."

George Walker Bush 2001-2009: "Kendime özgü fikirlerim var. Güçlü fikirler. Ama bu fikirlerle her zaman aynı fikirde değilim. "

Bir de dünyanın doğusundan Müslüman bir ülkeden örnek:

PAKİSTAN

Zülfikar Ali Butto 1971-1977: "Yaşam bir sevmeye işidir. Doğanın her güzelliğinde bir romantizm var. "

Benazir Butto 1993-1996: "Ben iktidara geldiğimde veya babam iktidarda olduğunda iyi şeyler olduğunu gördüm. "

Pervez Müşerref 2001- 2008: "Tecavüze uğramanın birçok kadın için başka ülkelere göçmen kabul edilmenin ve zengin olmanın kapılarını açtığı" şeklinde, Kanada Washington Post gazetesine verdiği demeç.

Gelelim Yurdum idarecilerine...

Elbette örnekler çok ama, birinci Cumhurbaşkanı ve Başbakan ile son Cumhurbaşkanı ve başbakandan örnekler sunalım.

M.K.ATATÜRK "Benim naçiz vücudum elbet bir gün toprak olacaktır, ancak Türkiye Cumhuriyeti ilelebet payidar kalacaktır."

R.T.ERDOĞAN "Cumhuriyeti biz kurduk!" Sevsinler seni, nasıl da kuruyorsun! " (Ocak 2007 - Seçim hazırlığına giren AKP)

M.K.ATATÜRK "Gençliği yetiştiriniz. Onlara ilim ve irfanın müspet fikirlerini veriniz. Geleceğin aydınlığına onlarla kavuşacaksınız."

R.T.ERDOĞAN "Ben "dindar bir nesil yetiştirmek hedefimiz" dedim. Bu sözlerimin arkasındayım. "

M.K.ATATÜRK "Ekonomik kalkınma, Türkiye'nin hür, müstakil, daima daha kuvvetli, daima daha refahlı Türkiye idealinin belkemiğidir."

R.T.ERDOĞAN "Maaşım yetmediği için ticaret yapıyorum." (2004)

M.K.ATATÜRK "Adalet gücü bağımsız olmayan bir milletin, devlet halinde varlığı kabul olunamaz."

R.T.ERDOĞAN "Mahkemenin başörtüsü ilgili söz söyleme hakkı yoktur. Söz söyleme hakkı din ulemasıdır. "

M.K.ATATÜRK "Çalışmak demek, boşuna yorulmak, terlemek değildir. Zamanın gereklerine göre bilim ve teknik ve her türlü uygar buluşlardan azami derecede istifade etmek zorunludur."

R.T.ERDOĞAN "Çok okuyan arkadaşlar şimdi sefilleri oynuyor. "

M.K.ATATÜRK "Kadınlarımız için asıl mücadele alanı, asıl zafer kazanılması gereken alan, biçim ve kılıkta başarıdan çok, ışıkla, bilgi ve kültürle, gerçek faziletle süslenip donanmaktır. Ben muhterem hanımlarımızın Avrupa kadınlarının aşağısında kalmayacak, aksine pek çok yönden onların üstüne çıkacak şekilde ışıkla, bilgi ve kültürle donanacaklarından asla şüphe etmeyen ve buna kesinlikle emin olanlarımdım."

R.T.ERDOĞAN "Sen Ruanda mı olmak istiyorsun, buyur ol. " (TBMM'de kadın kotası isteyen Ka-Der Başkanı Hülya Gülbahar'a bu yanıtı verdi. Milletvekili adayı olan kadınlara kota ayıran Ruanda dünyada kadınların en yüksek oranda temsil edildikleri ülkeydi.)

M.K.ATATÜRK "Beni görmek demek mutlaka yüzümü görmek demek değildir. Benim fikirlerimi, benim duygularımı anlıyorsanız ve hissediyorsanız bu yeterlidir."

R.T.ERDOĞAN "Türkiye'nin yarınında artık Kemalizme ve Kemalizm benzeri rejimlere yer yoktur. Kemalizmin yeniden kendini üretmesi söz konusu değildir. Bizim için en üst belirleyici, İslam'ın ilkeleridir. Her şey ona göre belirlenir. "

M.K.ATATÜRK "Biz cahil dediğimiz zaman, mektepte okumamış olanları kastetmiyoruz. Kastettiğimiz ilim, hakikati bilmektir. Yoksa okumuş olanlardan en büyük cahiller çıktığı gibi, hiç okumak bilmeyenlerden de hakikati gören gerçek alimler çıkabilir."

R.T.ERDOĞAN "Zannediyorum, arkadaşımız Fransız mı? Ama Türkiye'ye de Fransız. Biz de böyle güzel bir söz var: Türkiye'ye çok Fransızsınız"

M.K.ATATÜRK "Bir millet ki resim yapmaz, bir millet ki heykel yapmaz, bir millet ki tekniğin gerektirdiği şeyleri yapmaz, itiraf etmeli ki o milletin ilerleme yolunda yeri yoktur. "

R.T.ERDOĞAN "Artistlik yapma! İyi bir sanatçısın. İyi bir sanatçısın terbiyesizlik yapma! "

İ.İNÖNÜ "İrtica başbakan'dan cesaret bulursa, kim onun sokağa dökülmesini önleyebilir? İrticanın sokağa dökülmesi ise ülkenin kana bulanmasıdır. "

R.T.ERDOĞAN "Hem laik, hem Müslüman olunmaz. Ya Müslüman olacaksın, ya laik. İkisi bir arada olunca ters mıknatıslanma yapar. Mümkün değil, ikisi bir arada olamaz. "

İ.İNÖNÜ "Gerekirse yeni bir dünya kurulur ve Türkiye de orada yerini bulur"

A.DAVUTOĞLU "Hattı diplomasi yoktur, sathı diplomasi vardır. O satıh bütün dünyadır"

İ.İNÖNÜ "Tarih, okuyana kendi gözünün görme derecesine göre yol gösteren bir kılavuzdur. "

A.DAVUTOĞLU "Nasıl bir cihan devletinin küçülme süreci 12 yılda gerçekleşmişse, bir cumhuriyetin; güçlü bir cumhuriyetin cihan devleti olma ideali de önümüzdeki 12 yıl içerisinde gerçekleşir. "

İ.İNÖNÜ "Bir memlekette, namuslular, namussuzlar kadar cesur olmadıkça, o memlekette kurtuluş yoktur"

R.T.ERDOĞAN "Demokrasi bir tramvaydır, gideceğiniz yere kadar gider orada inersiniz. "

Bu örnekleri çoğaltmak hiç de zor değil...

"Hadi ananı al da git buradan!" dan "Bitaraf olan bertaraf olur. " a kadar

Peki, son dönem yöneticileri başarılı değil mi ya da başarılarını ne ile taçlandırıyorlar?

Yanıt hazır: Yol, borsa, ihracat, kişi başına gelir vs...

Bunları küçümsemek elbette olası değil... Verilen sayılar doğru mu değil mi onu tartışacak değilim.

Benim kafama takılan o kazanılan dolarlar ile kaybedilen haysiyetler, onurlar, saygılar, sorumluluklar, zeka, nükte, zarafet, erdem satın alınabilir mi?

Kimsenin evet diyeceğini sanmıyorum ama alınabilir diyenler varsa demek ki bunları satanlar da vardır.

Sizden ricam bu seçimlerde oy verirken sizi temsil edecek olan kişileri ne kadar bağırdığına ya da ne kadar popüler olduğuna değil de ne kadar onur, saygınlık, sorumluluk, bilgi, zeka, zarafet ve erdem taşıdığına bakarak seçmeniz.

21 Mart 2015

Laf la peynir gemisi yürümez...

Keşke lafla peynir gemisi yürüseydi. İnanın son 50 yılda Türkiye dünya ekonomisinde ilk 10'a girerdi, hele son 13 sene patlama olurdu. Bilmem kaç kişi farkında ama tarım devriminde başarı gösteren Türk toplumu matbaa ve sanayi devriminden sonra bilişim devrimini de kaçırıyor.

Yaklaşık son 15 yıldır, İngiltere, Hollanda, yaşadığım Avustralya ve diğer gelişmiş toplumlar ülkelerine 'bilişim ve iletişim' yatırımlarını çekme, devlet eliyle yapma ve geliştirme yolunda çeşitli projeler geliştirip uygulamaya koyuyor.

Adını saydığım, sizin de aklınıza gelecek bu ülkelerin dünya ekonomisindeki yerlerinin neden önde olduğunu anlamak için dahi olmak gerekmiyor. Elbette bu ülkelerin ekonomik gelirleri ya da GSMH'si sadece bilişim alanındaki yatırımlar ile açıklanamaz ama bir ülkenin gelişmişliğinde bilişimin önemli bir öge olduğunu düşünüyorum.

Yetkililer konuştuğunuz zaman, bizimkiler gibi fitrat, kader filan gibi boş sözler yerine adı geçen ülke yetkilileri "Bu çağda, en iyi atılım yapılacak endüstri budur" diyorlar.

Doğrudur; bilişim sektörü fazla yatırım yapmadan, para kazanmaya başlanan ve günün sonunda da müthiş başarılarla imza atılabilen bir sektör. 17-25 yaş grubunda kişilerin kurduğu ama bugün Türkiye GSMH'sine yaklaşan değerlere ulaşan Google ve Facebook'u düşünün.

Bu haliyle de bilişim sektörü, önce matbaa, sonra sanayi devrimini kaçıran ve sermaye birikimi düşük, genç nüfusu yüksek ülkemiz açısından önemli bir fırsat olabilir mi?

Lafta bakarsanız oldu olacak... Ama araştırmalar öyle söylemiyor.

Türkiye'nin de üyesi olup bilgi paylaştığı, International Telecom Union – ITU (Uluslararası Bilişim Birliği) tarafından açıklanan rapora bakarsanız, 'Bilgi Toplumu 2014' araştırmasında Bilişim - Haberleşme endeksinde 68'inciyiz. İlk sıraları boş verin üstümüzde kim var diye bakınca birçoğumuzun haritada yerini gösteremeyeceği 67'nci sırada Trinidad Tobago var.

'Dünyanın en büyük 10. ekonomisi olacağız' hedefini koyanlar için ne demeli? Sürekli olarak 'Küresel İnternet Erişim Endeksi' ya da 'Küresel Bilişim-haberleşme Endeksi' gibi listelerde de ya yerimizde sayıyoruz ya da geriliyoruz. Bugün bireysel kullanım bir yana, ticaret ya da finans ya da devlet işlemleri için 'internet' ya da 'bilişim' olmazsa olmaz.

10. büyük ekonomi olmayı hedefliyorsanız, nerede bunun iletişim ayağı? Türkiye genişbant sahipliğinde 69'uncu ve mobil internet sahipliğinde 60'ıncı sırada. Dahası kendi ayağına sıkı bir kafa...

Neden mi?

Okuduğum birçok haber ya da rapora göre Türkiye'de fiber yatırım engelleniyor ya da en azından önemsenmiyor. Önce belediyeler tarafından 'yasal kazı izni verilmeyerek', sonra 'Türk Telekom'dan izin alınmasını getiren bir yönetmelik' yoluyla. Türk Telekom'un yerinde olsanız rakiplerinize izin verir misiniz?

Fiber hatların döşenmesinin yavaşlatılması ya da engellemesi neye yol açıyor dersiniz bunun yanıtı açıklanan başka bir ITU raporunda yer alıyor. Buna göre Türkiye hem mobil hem de sabit genişbant sahipliğinde (hükümetin cafcıflı açıklamalarının tersine) ilk 50'ye bile girememiş durumda. Rapor da demin yukarda verdiğim değerleri onaylıyor ve 'sabit genişbant

sahipliğinde 69'uncu sıradayız, mobil sahipliğinde ise 60'ncı sırada gözüktüyoruz' diyor.

Bir de "Türkiye'nin genç bir nüfusu var ve sosyal medyada dünyada ilk sıralardayız" diye boş boş konuşulduğunu görüyoruz. Çünkü aynı araştırmaya göre sosyal medya kullanımı konusunda da sıralamanın gerisinde gözüktüyoruz. Türkiye'de sosyal medya kullanıcılarının yüzde 44 olduğunu gösteriyor. Ama örneğin Kanada'da bu rakam yüzde 82.

Eeeee...

Türkiye'nin genç nüfusuyla heyecan verici bir ülke olduğu gerçek de Türkiye'nin önünün '10'uncu ekonomi olacağız' propagandası yapan siyasiler tarafından bizzat kesiliyor olması anormal. Bunun nedenlerinin ise; sosyal, siyasi ya da bazı firmaların kayırılması gibi nedenleri olduğunu konusunda sanırım büyük bir çoğunluk aynı fikirdedir.

Ama bugün sadece özel hayatlar değil, ticaret de, sanayi de, finans da artık internet ve bilişimin üzerinden yürüyor. Buradaki duraklama ya da geride kalma, gerçek dünyayı etkilemeyecek sananlar büyük bir ön görüşsüzlük içindedir.

Tarım devrimi sonrası gerek birikim gerek deneyimleri sonucu fırsatları iyi kullanan Türk toplumu Osmanlı imparatorluğunu kurarak uzun yıllar süper güç oldu. Sonra buhar gücü, keşifler ile sanayi devrimi gelince bunu kaçıran Osmanlı göçtü. Yeni kurulan Türkiye Cumhuriyeti sanayi devrimini arkadan yakalamaya çalışarak ilk on yıllında bir sıçrama yarattı. Sonra kör topal bugünlere biraz icraat bol laf ile geldi.

Bugün gene dünya tarihinde kırılma noktasındayız... Bilişim devrimi. Bu sefer geri kalanların bu yüz yılı yakalama şansı yok. Türkiye bu treni kaçırmış görünüyor

Peki, son vagonu yakalayabilir mi?

Ya da betondan başka bir şey düşünmeyen tuğla kafalar ile yakalana bilinir mi?

Bence biraz zor ama yakalamaya çalışacaksak acaba önce nereden başlamalı?

05 Nisan 2015

Türkiye'nin tek sorunu lakaytizm!

Lakayt, Arapça bir sözcük kaytın olumsuz anlamını veriyor, ilgisiz, umursamaz demek. İzm eki ise bir siyasi sistemin modellenmesini içerir.. Anlayacağınız Lakaytizm, bugünkü Türkiye'nin sistemi ilgisizliklerin sistemleşmesinden dolayı benim uydurduğum bir kelime... Sanırım Türkiye'ye cuk oturuyor. Neden mi?

–İzm eki bir doktrini yani öğretiyi gösterir. Elbette ki çözümleme modellemeleri olması da gerekir ama Lakaytlık bence Türkiye'de yaşayan her görüşteki insanların ezici çoğunluğunun kanına işlemiş durumda... Eee, bunca yıllık davranış biçimi kendi modellerini yarattı ve LAKAYTİSM ünvanına hak kazandı.

Marksizm, Sosyalizm, Kominizim, Faşizm, Liberalizm derken şimdi bu Lakaytizm nereden çıktı diyeceksiniz?

Uzun yıllar baskıcı dönemlerden geçen Türkiye'de baskı son 10 hatta son 5 yılda tavan yaptı. Seksenden bu yana bu topraklarda yaşayan insanlar kendi yaşamlarını sürdürebilmek için kendi modellerini geliştirdiler diye düşünüyorum. Bunun yanında güzel ürünler de çıktı elbette akıl sağlıklarını kaybetmemek için sokakta ve son yıllarda sosyal medyada mizahı geliştirdiler.

Lakayt ya da Türkçesini kullanırsak ilgisizliğin temelinde sorgulamayı, önemsemeyi bırakmak var. Baskılar yüzünden insanların akıl sağlıklarını korumak için doğal olarak geliştirdiği bir yöntem. Bunun üstünde sos olarak bir de bu davranış biçimini destekleyen bir eğitim sisteminin olması Lakaytizm'e giden süreci hızlandırdı.

Bir eğitim sistemi düşünün ki sonuç olarak size sorulan soruya yorum yapma, yanıt verme hakkı vermiyor. Sadece size verilen

yanıtlardan birini seçmeyi öğretiyor. Kısaca diyor ki ‘sen düşünme, ilgilenme. Biz sana yanıtları hazırladık.’

Bu yaşama doğrudan yansıyor.

Binlerce örnek verilebilir ama size beni şaşırtan yaşadığım iki örnek vereceğim.

Birincisi bir tatilde Ankara’dayız yollar kapanmış, Belediye başkanı üstü açık bir arabada millet alkışlıyor. Ne oluyor diye sorduğumda altgeçit açılışı var dediler. Eeee, taman belediyenin görevi değil mi? diye sordum.

Yanıt ilginçti. Planlara göre alt geçit 16 ayda bitecekmış ama 8 ayda tamamlanmış. Herkes bu olayı başarı olarak algılıyor. Kimse demiyor ki 16 ayda planlanan bir işi 8 ayda bitirme ile 32 ayda bitirme arasında fark yok. İkisinde de planlamada %100 hata var. Sen 16 ay planladıysan ve 8 ayda bitirdiysen ya planlama yapmasını bilmiyorsun ya da sağlam bir yapı yapmadın. Üstüne üstlük işçilik, maliyet her şey değişir...

Daha kısa bir örnek verelim. Türkiye’de son moda raylı sistem inşaatları... Kesinlikle gerekli. Hatta toplu taşıma kesin çözüm büyük kentler için..

Peki, bir raylı sistemde kaç ana öge var?. Bunu bilmek için sanırım mühendislik eğitimi almak gerekmiyor.

1. Ray sistemi yani hat
2. İstasyon
3. Tren ya da vagon.

Ayrıntılara girince eminim elektronik sistemler, güç kaynağı, destekleyici sistemler, güvenlik, bilet sistemi ve daha pek öge sayılabilir.

Ama başta saydığımız 3 öge olmasa raylı sistemden söz edemeyiz. Eee n’olmuş, değininizi duyuyor gibiyim. Proje yapıyorsunuz ve üç ana öğeden birini yanlış alıyorsunuz. Milyonlarca avroluk vagonları yağmur altında çürümeye bırakıyorsunuz. Sonuç: gazetede bir gün haber o da muhalif gazetelerde! Ertesi gün soran yok. Kim yaptı bu projeyi? Bırak üniversite diplomasını bence bu proje yapanın ilkokul diploması var mı bakmak gerek!

Demin dediğim gibi örnekleri çoğaltmak çok kolay. Türkiye’de her gün gazetelerde en az bir, sokakta yürürken 10 örnek görürsünüz. Elbette eğer “Lakaitizm”in bir ürünü değilseniz.

Peki, insanlar neden Lakaytizmi seçiyor?

Çoğumuzun vereceği ilk yanıt tembellik olacaktır. Bence yanıtın kendi de tembellikten geliyor. Tembellik Türkiye’de asıl ilgisizlikten geliyor sanırım. Onlarca yıllık baskı, kendini koruma içgüdüşünü tetikleyerek insanların ‘bana mı kaldı’ tavrını geliştirmelerine, hatta çaba harcayanlara da ‘biraz aptal bunlar’ diye bakmalarına yol açtı. Çok da haksız sayılmazlar. Her canlıda olduğu gibi öncelik hayatta kalmaktır.

Belki bunların üzerine eğitim gibi başka etkenler de eklenince insanlar daha da tembelleşiyor. Örneğin demin söz ettiğim eğitim sisteminin yanıtları hazır vermesi gibi. Düşünün kişilerin düşünüp sorgularayak varabilecekleri sonsuz sayıda yanıt, sistem tarafından baştan dört seçeneğe indirgeniyor!

Soruları da zaten sistem hazırlıyor.

İnsanlar da her gün yinelenen sorular karşısında

a. Solcuların

b. Mütedeyyinlerin

c. Milliyetçilerin

d. İslamcılarının

yanıtlarını kendi sosyal durumuna göre seçiyor.

Düşünmek kolay değil.

Hele uzun yanıt vermek ölüm!

Kim uğraşacak şimdi dediğinizde siz de artık Lakaytizmin bir bireyi olarak LAKAYTSINIZ.

Peki, bir de her gün televizyonlarda boy gösteren kanaat önderlerimiz, bilim insanlarımız, soru soramayan ama ezberden hep aynı yanıtları veren gazetecilerimiz var... Dün televizyonda bir bilim kadını, iktidardan önemli bir siyasetçi, bir gazeteci ve bilim adamı gibi durup ama sürekli cumhurbaşkanını savunan zatın katıldığı tartışma programı izledim. Konu Türkiye'ye başkanlık rejimi gerekli mi yoksa parlamenter sistem iyi mi?

Ne anladın diye yorarsanız yanıt veremem ama anlamadıklarım daha önemliydi benim için... Tartışma uzun sürdü. Kilit noktası suydı ki verilen örnekler ABD, İngiltere, Danimarka. Kişi başına gelirleri yüksek. Bilmem kaç bin dolar falan. Bunlar başkanlıkla yönetiliyor, demek ki, başkanlık daha iyi.

Anlamadığım konu ise, kişi başına gelirin sistemle değil üretim ile ilgili oluşuna kimsenin değinmemiş olması. Kimse, “örneğin başkanlık sistemine geçsek ya da parlamenter sisteme devam edersek gökten para mı yağacak?” diye sormadı.

Kimse hiçbir şey ile ilgilenmiyor dersem acımasız olur ama büyük bir çoğunluğun toplumun sorunları ile ilgilenmediğini gönül rahatlığıyla söyleyebilirim. İlgileniyor gibi yapıyorlar bence, yanıtlar da belli sorular da belirlenmiş.

Ekonomi biraz iyi gitse, gelir dağılımı da biraz düzelme olsa tamamdır, kim tutar bizi diye de düşünebilirsiniz.

Beni korkutan da bu...

Çünkü lakaytızmin diğer tüm – izm’lerden daha çabuk yayılma ve yerleşme sansı var. Çünkü akıllı tembelleştiriyor ve tembellik aslında güzeldir.

Eeee, niye bu kadar söz söyledim, neden korkuyorum?

Tek örnek:

Raylı sistemde yanlış vagon alan beyin, dünyanın en tehlikeli şeyi oluşuna inandığım “Nükleer Enerji”yi kullanmaya kalkıyor.

Biraz düşünür, etrafınızı gözler ve hazır yanıtlardan vermezseniz birçok risk göreceksiniz.

11 Nisan 2015

Duvar yıkılınca herşeyin daha iyi olacağını sanmıştık...

Yıl 1989. Gün Kasımın dokuzu. Yer Ankara Maltepe. Televizyonda yayın... Berlin’de duvar yıkılıyor. Hem içiyorum hem de içimde karmaşık duygular. Kıskanıyorum. Adamlar duvarları yıkıyor. Biz 12 Eylül’ün kalıntıları altında nefes almaya çalışıyoruz. Dünya değişiyor... Küreselleşme, özgürlük söylemleri Türkiye’de küreselleşme rüzgarını arkasına alıp herşeyi satmaya çalışan Anavatan Partisi iktidarı.

O günlerde sinir olduğum Turgut Özal ve papatyaları hergün televizyonda toplumun seviyesini aşağıya çekmekle uğraşiyor. Bugün o seviyeyi mumla arasak bile 1990 lar için devlet gelenekleri ayaklar altında. Bir başka deyişle “Benim memurum işini bilir” ya da “anayasayı bir kere delmekle birşey olmaz” söylemleri ile bugünlerin temelleri atılıyordu.

Yine de ben bir yaşındayken yapılan Berlin duvarının yaklaşık 30 yaşında yıkılmasını umut olarak görmüştüm. Aynı Gazi parkı olayları gibi umut doldurmuştu içime daha yapılacak şeyler var demek için.

Berlin Duvarı 1989 yılında yıkıldığı zaman bazı arkadaşlarımız “dünyadaki bütün sınırların yok olacağı” söylenişine kendilerini çok kaptırmışlardı. Hiçbir zaman buna inanmadım. Olmasını istemem mi? Elbette isterim ama hiç aklıma yatmamıştı. Ama bugünleri de tahmin edemedim.

Hani denir ya “bir ölür bin geliriz” Bu söylemi bizim söylememize rağmen egemenler gerçeğe çevirip uyguluyorlar. 1989’da yıkılan

Berlin duvarı yerine bugün güvenlik nedenli ile 65 tane utanç duvarı inşa ediliyor ya da edildi.

Buyrun size Kanada Quebec Üniversitesi'nden Elisabeth Vallet'nin araştırmasına göre ülkeleri ayıran sınırlarda yapımı tamamlanmış veya devam eden duvarlar:

Macaristan

Avrupa'nın bugün en büyük kaygılarından biri göç dalgasını durdurmak. Macaristan'ın bu amaçla Sırbistan sınırına ördüğü duvar en bilinen örnekler arasında yer alıyor.

Fransa

Fransa'da Ortadoğu ve Afrika'dan göç dalgasını engellemek için duvar inşa edildi. Calais bölgesindeki kamplarda yaşam koşullarının insanlık dışı boyutları dünyada tartışma yarattı.

İspanya

İspanya da göç dalgasının yanında kaçakçılığı engellemek için Fas'la olan sınırına duvar ören ülkeler arasında yer alıyor.

Fas

İspanya'nın komşusu Fas ise ayrılıkçı Polisario grubuna karşı tedbir almak için bir duvar ördü. İnşaatı 1987 yılında bitmiş olan Duvar hendek adıyla biliniyor.

ABD

ABD ise yasadışı göçü engellemek için Meksika sınırına duvar örüyor. Üstelik başkan Donald Trump maliyetini de Meksika'ya ödettirmeye çalıştı!

Hindistan

'Göçmenleri engellemek' gerekçesiyle duvar örmek batı ülkelerine özgün değil. Hindistan da Bangladeş'ten gelen göçmenlere karşı 3400 metreyi aşan dikenli telli duvar inşa etti.

Suudi Arabistan

Suudi Arabistan ise 2014'te "Irak'taki IŞİD güçlerinden kendini korumak" gerekçesiyle yaklaşık 965 km'lik bir duvar inşa etti.

İsrail

İsrail'le Filistin arasındaki duvarın inşaatı ise ilk defa 2000 yılında onaylandı. 2010 yılının yaz ayında inşaatın yüzde 64'ü bitmişti. Duvar inşası, 'terör saldırısına tedbir' olarak gerekçelendirildi ama 'gayriresmi bir sınır' olarak savunuluyor. Karşıtları ise duvara 'apartheid (ayrımcılık) duvarı' diyor.

Ukrayna

Ukrayna, 2014'te Rusya'nın askeri müdahalesinin hemen ardından Rus sınırına bir duvar inşa etmeye başladı.

Kenya

Afrika'da Kenya 2015 yılından beri Somali'den gelen 'Şabab militan akımı'nı gerekçe göstererek duvar inşa ediyor.

Yunanistan

Yunanistan 'göç dalgasını durdurmak için' Türkiye sınırındaki Evros kasabasına bir duvar inşa etti

Türkiye

Türkiye, Suriye sınırından geçişleri engellemek için 511 km'lik bir duvar inşa ediyor. TOKİ tarafından yapılan duvarın inşaatına 2014 yılında başlandı.

Duvar inşa etmiş olan veya duvar yapım süreci devam eden diğer ülkeler arasında şunlar yer alıyor: Çin, İran, Özbekistan, Türkmenistan, Brezilya, Cezayir, Tunus, Mısır, Botswana, Burma, Tayland, Malezya.

Eeeeeeeee ne diyelim?

Bu dünya bu gidişle daha çok duvar kaldırır!!!

04 Haziran 2017

Adalet için yürümek yeter mi?

Adaletten nüfusun %90'nın umudunu kestiği ülkede insanların "Adalet ne ola ki?" demesinde şaşılacak bir şey yoktur. Adalet, hakkın gözetilmesi ve yerine getirilmesi anlamına gelir. Evrensel boyutta baktığımızda temel başlık olarak insan hakları gelir ki tüm insanların sahip olduğu temel hak ve özgürlüklere denir. İnsan hakları, ırk, ulus, etnik köken, din, dil ve cinsiyet ayrımı gözetmeksizin tüm insanların yararlanabileceği haklardır. Ya hayvan hakları, çevre hakları, işçi hakları? Türkiye'de hangi birisini yürüyerek çözebilirsiniz?

Bugün nüfusun %50'sinin ben demokrasi istemiyorum demesi, ülkede güce tapımın son onbeş yılın doruk noktasına ulaştığını gösterir. Tüm sinir uçları alınmış bir toplumda 69 yaşındaki bir kişinin 450km yolu yürümeyi göze alması gerçekten takdir edilecek birşeydir.

Her ne kadar bu kişinin bugüne kadar yaptıkları ya da yapamadıklarını eleştirseniz de bunlar, bugün yaptığı doğru bir eylemi küçültmez. Hele bu yürüyüş adalet gibi insana özgü evrensel bir doğru içinse.

Bilmem kaç kişi hatırlar ya da gençlerden kaç kişi bilir "Tam Bağımsız Türkiye için Mustafa Kemal Yürüyüşü"nü. O da yaklaşık 450 km idi. Samsun'dan Anıtkabir'e. 1968'de yüründü. Yürüyenlerin önünde Türk bayrağı ile Deniz vardı. Deniz Gezmiş.

Şöyle diyordu Deniz. "Türkiye ilk Kurtuluş Savaşı'ndan 50 yıl sonra tekrar yarı-sömürge durumundadır. Ve Kemalist bir Cumhuriyetin başına anti-Kemalist politikacılar geçmiştir. Politikacı, anti-Kemalist karşı devrim hareketine yeşil ışık yakmaktadır. Bu koşullarda gençlik, emperyalizme ve anti-Kemalist gidişe karşı

verilen savaşta somut olarak ön safta bulunmaktadır. Elbette tarihi önderlik sorunu ayrı bir konudur. Bugün için gençlik, mümkün olduğu kadar geniş halk kitlelerini emperyalizme karşı mücadeleye katmak için devrimci eylemde bulunacaktır. Kemalist Devrim tamamlanacak ve onun emperyalizmle çelişen bütün milli sınıf ve tabakalara maledilmesi sağlanacaktır. Gençlik bütün Kemalist güçlerle yek vücut olmak zorundadır.”*

Aradan bir 50 yıl daha geçti. Durum değişti mi?

Hayır.

Hatta daha da kötüleşti.

Artık sorun sadece anti-Kemalist gerici politikacılar ve emperyalistler değil faşizan bir tek adam yapılanması.

Gelelim ilk soruya “Adalet için yürümek yeter mi?”

Elbette hayır.

Ama bir yerden başlamak gerek.

İnsanların kendine güvenmesi, umutlanması, birey olduklarının bilincine varması için.

Adaletin olmadığına inanan %90 yol kenarında yürüyenleri alkışlayacağına bu yolda yürüyenler ile 400-500 metre yürürse o zaman bir şeyler değişebilir.

** Deniz Gezmiş, 23 Aralık 1969 yılında, Devrim Gazetesine verdiği röportajdan*

16 Haziran 2017

Bir fotoğrafın anatomisi

Dün AKP Genel Başkanı Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan Tarabya Köşkü'nde medya kuruluşlarının patronları ve yöneticilerine iftar yemeği verdi ve elbetteuzun bir konuşma yaptı. “Batı’daki bazı kuruluşlar geldiğinde, tutuklu gazeteciler teranesi tutturmuşlar. Yurt dışına çıktığımızda aynı şekilde. Mesleği gazetecilik olup cezaevinde bulunan 177 kişiden sadece 2 tanesi sarı basın kartı sahibi. Bunlardan 1 tanesi cinayet, diğerleri de terör örgütleriyle bağlantıları nedeniyle cezaevinde bulunuyor” dedi.

Bir gazetede çalışanın sarı basın kartı alması için o gazetede sigortalı olarak kayıtlı olması gerek. Türkiye’de gazetecilerin kaç çalıştılarını sigortalı yapıyor? Elbette c’nayetten ya da adi suçtan içinde olanlar için söyleyecek bir şey yok. Kimse böyle bir suçu bir mesleğin ardına sığınarak işleyemez. Peki diğerleri mesela Cumhuriyet yazar ve çizirleri. Ülkede fikrini söyleyebilmek için illa sarı basın kartı mı gerekiyor?

Erdoğan söyle devam ediyor “Benim özellikle bir ricam da şudur, gerçekten sizler gerek hükümetimizle gerek şahsımla, ne konuşuyorsam, aynı şeyi konuşmak zorunda değilsiniz ama bir şeyi özellikle rica ediyorum. O da şudur: Yerli ve milli olarak ülkemizin ve milletimizin menfaatinin olduğu yerde bana göre diğerleri teferruattır. Buna dikkat etmemiz lazım.”

Gazetecilikte “Yerli ve milli” ne demek?

Milletimizin menfaati derken, hangi biri ve kime göre...?

Bu arada CHP lideri Kılıçdaroğlu’nun önderliğinde başlayan Adalet yürüyüşüne de sopasını gösterdi “Yargı yarın eğer sizi de bir yerlere davet ederse şaşmayın” dedi

Buraya kadar yazdıklarım Türkiye için çok şaşırtıcı değil ama benim en çok şaşırdığım ve Türk basınının geldiği noktayı göstermesi açısından bu resmi çok önemsedim. Fotoğraf ile uzun süredir ilgilenen biri olarak bazen bir kare tüm hikayeyi anlatır.

AKP Genel Başkanı Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan kürsüde konuşurken tüm basın patronlarının oturuşu ve verdikleri poza bakarsanız zaten tek tip olmuşlar.

Dünyanın neresinde tek tip bir anlayış ile özgürlük ve adalet oluşturulur?

Eğer sorsanız buna saygı diyeceklerdir ama demokratik ülkelerde buna KORKU denir.

19 Haziran 2017

Bir fotoğrafın anatomisi – Cehalet!!!

Molozlar arasında bir adam... Adam dediysem lafın gelişi. Molozların üstünde iki kepçe. Arka planda cami. Molozların üzerindeki adam Türkiye Cumhuriyeti başkentinin Büyükşehir Belediyesi Başkanı İ. Melih Gökçek... Asıl soru, ne olduğu değil. “bu nasıl bir ruh hali?”

Cumhuriyetin başkenti Ankara kentinin seçilmiş yöneticisinin bir anıt yapının yıkıntılarının önünde poz vermesi ne anlama gelir?

Anıt bina derken bahsettiğimiz Cumhuriyet dönemi simgelerinden İller Bankası...

1937 yılında, İller Bankası (Belediyeler) Mimari Proje Yarışması'nda birincilik ödülü kazanan Seyfi Arkan tarafından tasarlanan bina birinci derece tescilli kültür varlığı idi.

Birinci derece tescilli kültür varlığı nasıl yıkılır dediğinizi duyar gibiyim. Bu ülkede yeniden yapacağız diye ne tescilli kültür varlığı yıkıldı, hemen akla gelenlere bakalım. Karaköy rıhtımında postane binası, Yassıada... Restorasyon konusuna girmiyorum bile.

Peki bu binanın ödüllü mimarı Seyfi Arkan kim?

1930'lu yıllarda 'Atatürk'ün mimarı' olarak tanınmış. Florya Deniz Köşkü, Genel Sekreterlik, Yaverlik ve Başbakanlık Köşkleri gibi yapıların mimarı. Türkiye'nin öncü sosyal konut örneği olan Zonguldak Üzülmüş ve Kozlu-Kılıç işçi sitelerini ve pek çok kent ve kasaba için yerleşim planlarını hazırlamış. Tüm meslek yaşamında modernist bir çizgide tasarım yapmış.

Gelelim fotoğrafın anatomisine.

Önde ışık değeri yüksek ayakta zafer kazanmış komutan edası ile Ankaralı seçmenlerin seçtiği İ. Melih Gökçek.

Sol elli arkasında, sağ eli tamam anlamına gelen başparmağı yukarda bir yumruk.

Suratta şımarık bir gülüş. Ceketin önü açık göbek hafif dışarda. İkinci planda molozlar üzerinde iki adet kepçe tozlar arasında, farları açık ve tozun etkisini yükseltip anlatılmaya çalışılan yıkımın boyutunu vurguluyor.

En arka planda da cami var ki mesajı belli.

Fotoğrafın gece çekilmesi etkiyi arttırmış.

Ceket ve göbek olmasa sanırsınız seçim afişi için çekilmiş

Yani resim diyor ki bize kimse karışamaz.

Tüm değerleri yıkarız.

Güç bizde.

Biz bu gücü doğmalardan alıriz.

Fetonun cinlerinin olduğunu onlar sayesinde kandırıldığını söyleyen, sanata tüküren, tarihi değerlere önem vermeyen bir cehalet için hakkını verelim ortalamanın üstünde bir fotoğraf...

Sonuç

Ülkede bu inşaat ve beraberindeki rant hırısı, dahası iktidarın Cumhuriyetin aydınlanma kazanımlarına olan düşmanlığı sürdüğü sürece sırada hangi yapı ya da değerler var bilemem ama eminim ki işin varacağı nokta Anıtkabir'dir.

21 Haziran 2017

Mutluluk mu dedi biri...

Bir sözcüğü ya da kavramı doğru anlamak için ilk baktığım yer sözlüktür... Mutluluk, Türk Dil Kurumu sözlüğüne baktığınızda “Bütün özelemlere eksiksiz ve sürekli olarak ulaşılmaktan duyulan kıvanç durumu, ongunluk, kut, saadet, bahtiyarlık, saadetlilik” olarak tanımansa da durum ve kişiye göre bir çok değişiklik gösteriyor. En azından beklentilerin niteliği ve onlara ulaşmanın yolları bakımından. Neden mi?

İnsan mutluluğu bazen maddi bazen manevi alanda, kimine göre de her ikisinin karışımı olarak düşünür.

Bazıları mutluluğu bu dünyada ararken bazıları kendi inancına, görüşüne göre ertelemekte. Ruhun dünyaya gelme amacının mutlu olmak değil, olgunlaşmak, gelişimini tamamlamak olduğunu savlayan inançlar da var. Bu insanlar için mutluluk bir amaç değil, bir sonuç. Gerçek ya da devamlı mutluluk, geçici olmayan manevi değerlere bağlı olup, sonsuza değin yaşayacak olan canlılara duyulan sevgiyle ilgili. Bu görüşe göre gerçek mutluluk, başkaları için verilen emeklerin ruhta bıraktığı hazlar, üstlendiği görevi yerine getiren varlığın duyduğu huzur ve sevinç halidir.

Kusura bakmayın günümüzün “gözde” mesleklerinden hayat koçu tadında bir formül veremeyeceğim ama bana göre mutlu olmak için gereken şeyleri üç başlık içinde toplayabilirim

1. Özgür olmak

Özgür olmak derken ekonomik özgürlük ya da düşünce özgürlüğü değil yalnızca. Özgürlük kendi içimizdeki ve dışımızdaki egemen

güçlerin baskılarına karşın kendini tanımlayabilmek ve ifade edebilmektir.

Söylemesi kolay da ya yapması, dediğinizi duyar gibiyim!!!

Abartmayın bunu ne kadar yapabilirsiniz o kadar özgür olacaksınız.

2. Kendin ile barışık olmak

Kendin ile barışık olmak o kadar zor değil...

Geçmişinizde iz bırakan, sizi siz yapan olaylara ve deneyimlere tapınmaktan vazgeçmek gerek öncelikle. Gelecekte bireysel beklentileri de hafifletmek gerek O zaman göreceksiniz ki, sürekli kendiniz ile girdiğiniz haksız savaştan vazgeçmişsiniz.

Sonuçta, kendi içinizde kendinize daha adil, yani kendinizle daha barışık olacaksınız.

3. Kimseyi yargılamamak

En büyük hastalığımız olan çevremizdeki insanları yargılama alışkanlığından vazgeçmeliyiz. Tanıdığımızı sandığımız insanları yargılamanın, kendimize ve o insanlara yaptığımız en büyük haksızlık olduğunu düşünüyorum.

Bir çok kez duymuşsunuzdur. “Ahmet’ten hiç böyle bir hareket beklemezdim” Aslında söylediğimiz sözün içinde açıklaması var. Ahmet'ten bu hareketi beklemeyen biziz. Ahmet biz tanımadan önce de aynı Ahmet’ti. Bizim kafamızda bir kalıp vardı. Ahmet’i o kalbin içine koyduk ama Ahmet bu kalıba sığmadı ya da o kalıbı

dolduramadı. Sorun bizde mi bizim yargılarımızda mı yoksa Ahmet'te mi?

Biz Ahmet'in yalnızca bir kısmını bilebiliriz, bir buzdağının görülebilışı gibi. Ahmet'le ilgili bütün yargılarımız o görülen kısmı kadardır Vereceğimiz yargı sonuçta Ahmet'in tamamı değil Ahmet'in görünen kısmıdır.

Unutmamamız gereken bir başka konu da, insanı insan yapanın onun hataları olması, yaptıkları kadar yapamadıkları olmasıdır. Bir düşünün çevrenizde yalnızca mükemmel insanlar olsa bir nevi tanrılar dünyası, herkes birbirine benzer, dünya çok sıkıcı olurdu.

Bu üç başlıkta anlattıklarım, sizi mutlu etmeye yetmeyecektir ama mutlu olmak için nasıl bir çaba içinde olmak gerektiğine ilişkin üzerinde düşünülecek doğru alanlar açacaktır.

Umutmamamız gerek.

Mutluluk koşup yakalanacak birşey değildir.

Mutlu olmakla tatmin olmayı karıştırmayalım.

İnsanlık tarihi boyunca tutsaklar, köleler mutlu olamamıştır.

Çağlar boyunca bu konuya kafa patlatanlardan bazı düşünürlerin ne dediklerine bir bakalım:

“Sonu mutluluğa varan bir yol yoktur: Yol mutluluğun kendisidir.”
| Gautama Buddha (M.Ö. 500)

“Her konuda tedbirli olmalıyız, ancak; severken tedbirli olmak gerçek mutluluk için en zararlısıdır.” | Bertrand Russell (19. yy)

“Mutluluk, güçle çoğalan; direncin üstesinden geldiğinde ortaya çıkan bir duygudur.” | Friedrich Nietzsche (19.yy)

“Mutluluk daha fazlası için uğraşarak değil; daha azdan keyif duyma kapasitesine ulaşma ile elde edilir.” | Sokrates (M.Ö. 450)

“Mutlu olmak için yalnızca kendisine ihtiyaç duyan adam, mutlu bir yaşam için en kısa ve pratik yolu bulmuş demektir.” | Platon (M.Ö. 500)

“Mutluluk bize bağlıdır.” | Aristoteles (M.Ö. 300)

“Mutluluğu; isteklerimi tatmin etmek yerine, onları sınırlayarak buldum.” | J. S. Mill (19.yy)

“İnsan iyi şeyler düşündükçe hem kendi dünyasını, hem de tüm dünyayı daha iyi bir hale getirir.” | Konfüçyüs (M.Ö. 500)

“İnsanlığa bahşedilmiş en büyük nimet, herkesin içinde ve ulaşabileceği bir yeredir. Bilge kişi sahip olmadığını istemek yerine, kendinde ne varsa onunla mutlu olmayı bilir.” | Seneca (M.Ö. 400)

“Mutsuzsan geçmişte yaşıyorsundur. Endişeliysen gelecekte yaşıyorsundur. Huzurluysan şu anda yaşıyorsun demektir.” | Lao Tzu (M.Ö.600)

“Hayat, çözülmesi gereken bir problem değil; yaşanması gereken bir gerçekliktir.” | Kierkegaard (19.yy)

“Mutluluk kelebek gibidir. Siz yakalamaya çalıştıkça o kaçır. Ne zaman ki dikkatinizi başka şeylere verirsiniz, ancak o zaman gelip omzunuza konar.” | Henry David Thoreau (19.yy.)

07 Temmuz 2017

Ne 16 yılmış!

Ben 1960 doğumluyum. Anlayacağınız 58 yaşında bir Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olarak tek başına iktidara gelmiş ve güven oyu almış bir CHP iktidari ile hiç idare edilmedim. ‘Ya, yapma Ecevit hükümeti neydi?’ di soranların olabilir. Ecevit tek başına sadece 1999’da Demokratik Sol Parti olarak güven oyu alarak 4 ay devleti yönetti. 1960’da 17 ay Cemal Gürsel, 1980’de 25 ay Bülent Ulusu’nun seçilmemiş askeri hükümetleri dışında bildim bileli sağ partiler ya tek başlarına iktidar oldular ya da koalisyona büyük ortak.

Ne diyeceksin yurdum insanı böyle istedi! Yeni Türkiye Partisi, Adalet Partisi, Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi, Millet Partisi, Milli Güven Partisi, Cumhuriyetçi Güven Partisi, Milli Selamet Partisi, Milliyetçi Hareket Partisi, Demokrat Parti, Anavatan Partisi, Doğruyol Partisi, Refah Partisi, Demokrat Türkiye Partisi ve Adalet ve Kalkınma Partisi 55 yıl ülkeyi seçilerek idare ediyor.

Anlayacağınız muhalifliğim belki hayatım boyunca benim dünya görüşüme yakın bir iktidar görmememdendir. Yine de adaleti elden bırakmayalım ve tarafsız bir göz ile ekmeğini yediğimiz, suyunu içtiğimiz, havasını soluduğumuz bu topraklara bir bakalım.

Çocuk, kadın, insan hatta ağaç olmanın bile zor olduğu bu son dönemlerde kafaya takılacak bir süre şey olmasına karşın ben Sayın Erdoğan’ın sürekli CHP üzerinde, Türkiye tarihine ve ilkelerine söylediklerine takıldım.

“CHP gibi amorf (kendine özgü bir biçimi olmayan) bir parti”

“CHP’ye soruyorum; Yahu senin bu memlekette dikili bir ağacın mı var?”

“Bu cibiliyetsiz partinin bu ülkeye hiçbir katkısı olmamıştır”

“CHP iktidarında şu ülkede bir taş üstüne taş kondu mu?”

“Biz bu CHP’nin cemaziyelevvelini (tüm geçmişini) biliriz, hiçbir eserleri, emekleri yoktur bu ülkede”

“CHP’nin tek parti diktatörlüğünde ne yapıldı Allahaşkına?”

Bunun üzerine de “16 yıllık korkutan ‘yıkım’ tablosu” haberini okuyunca aklıma ilk 16 yıl ile son 16 yıllı kıyaslamak geldi. 16 yıldır güçlü bir biçimde iktidarda olan AKP’nin neler yaptığı ya da yapmadığını araştırmak yerine ki haberde var zaten, size CHP’nin tek parti döneminde yani Cumhuriyetin ilk 16 yılında neler yaptığını araştırdım.

Açıklamakta yarar var sarırım. Ben CHP’li değilim CHP’ye oy verdiğim zamanlar da seçeneksizlikten oy verdim ama adaleti de elden bırakmam.

Hem de bu araştırma Sayın Cumhurbaşkanı ve Adalet ve Kalkınma Partisi Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan’ın sorduğu “CHP’nin tek parti diktatörlüğünde ne yapıldı Allahaşkına?” sorusuna yanıt olur diye umut ediyorum.

1923

Cumhuriyet Halk Partisi Kuruldu. (9 Eylül 1923)

CHP Genel Başkanlığına Mustafa Kemal Atatürk seçildi. (11 Eylül 1923)

Ankara Başkent ilan edildi. (13 Ekim 1923)

Cumhuriyet ilan edildi (29 Ekim 1923)

Türkiye Turing ve Otomobil Kurumu kuruldu.

1924

Hilafet kaldırıldı.

Tevhid-i Tedrisat (Öğretim Birliği) kabul edildi.

İlköğretim zorunlu hale getirildi.

Lozan Antlaşması yürürlüğe girdi.

Gölcük'te ilk tersane ünitesi kuruldu.

Devlet Demiryolları kuruldu.

İstanbul – Ankara arasında ilk yolcu uçağı seferi yapıldı.

Türkiye İş Bankası kuruldu.

Türk Kadınlar Birliği kuruldu.

Ankara ilk planlı şehir olarak tanzim edildi.

Cumhurbaşkanlığı Orkestrası kuruldu.

Türkiye Tütüncüler Bankası kuruldu.

İlk milli sigorta Anadolu Sigorta faaliyete geçti.

Bursa'da Karacabey Harası kuruldu.

Milli Sahne Ankara'da ilk tiyatro olarak kuruldu.

Topkapı Sarayı müze olarak ziyarete açıldı.

Türkiye Cumhuriyeti yazılı ilk madeni para tedavüle çıktı.

Atatürk'ün önerisiyle ismini de verdiği Cumhuriyet Gazetesi yayına başladı.

1925

Danıştay kuruldu.

Türk Hava Kurumu (Türk Tayyare Cemiyeti) kuruldu.

İstanbul'da Liman İşleri inhisarı kuruldu.

Osmanlı'da köylülerden alınan Aşar Vergisi kaldırıldı.

Eski Eserler ve Müzeler Genel Müdürlüğü kuruldu.

Sanayi ve Madenler Bankası kuruluş kanunu kabul edildi.

1920'de Atatürk tarafından kurulan Anadolu Ajansı bir anonim şirkete dönüştürüldü.

Ticaret ve Sanayi Odaları Kanunu kabul edildi.

Gazi Orman Çiftliği kurulmaya başlandı.

Eskişehir Cer Atölyelerinde demiryolu malzemesi üretecek birimler hizmete girdi.

Adana Mensucat Fabrikası üretime başladı.

Türkiye'nin ilk betonarme köprüsü Menderes Nehri üzerine yapıldı.

İlk Cumhuriyet altını basıldı.

Adana ve Bergama Müzeleri açıldı.

Tayyare Cemiyeti'nin katkılarıyla Ankara'da Türk yapımı ilk planör uçuruldu.

Şeker Fabrikaları kurulmasına ilişkin kanun kabul edildi.

1926

Demir Çelik Sanayiinin kurulmasına ilişkin kanun yayımlandı.

Uluslararası saat ve takvim uygulanmasına başlandı.

Türk Medeni Kanunu yürürlüğe girdi. Kanunla kadın erkek eşitliği sağlandı.

Türk Telsiz Telefon Şirketi kuruldu.

Eskişehir Uçak Bakım İşletmesi açıldı.

Yabancı gemilere tanınan ayrıcalıkları kaldıran Kabotaj Kanunu yürürlüğe girdi.

İlk şeker fabrikası olan Alpullu Şeker Fabrikası işletmeye açıldı.

Ankara otomatik telefonu işletmeye açıldı.

İstanbul'da inşaat demiri üreten ilk haddehane açıldı.

Tarım Satış Kooperatifleri ve Birlikleri kuruldu.

Amasya, Sinop ve Tokat Müzeleri açıldı.

Kayseri Uçak ve Motor Fabrikası açıldı. 1950'li yıllarda Adnan Menderes hükümetince kapatılana kadar bu fabrikada toplam 112 savaş uçağı üretildi.

Bakırköy Çimento Fabrikası kuruldu.

Uşak Şeker Fabrikası işletmeye açıldı.

1927

- Teşviki Sanayi Kanunu kabul edildi.
- Bünyan Dokuma Fabrikası hizmete girdi.
- Ankara – Kayseri demiryolu açıldı.
- Emlak ve Eytam Bankası kuruldu.
- İstanbul Radyosu yayınlarına başladı.
- Samsun – Havza – Amasya demiryolları açıldı.
- Bursa Dokumacılık Fabrikası açıldı.
- Eskişehir Bankası kuruldu.
- Ankara Arkeoloji Müzesi ve Sivas Müzesi kuruldu.
- Okullarda karma eğitime geçildi.
- İlk basketbol ligi düzenlendi.
- İlk Köy Öğretmen Okulu Kayseri’de açıldı.
- Türkiye Cumhuriyeti’nin ilk kağıt parası tedavüle çıkarıldı.
- İzmir Müzesi açıldı.
- Ankara’da Çocuk Sarayı açıldı.
- İlk düzenli radyo yayını İstanbul’da başladı.

1928

- Laiklik Cumhuriyetin temel ilkesi olarak kabul edildi.
- Anadolu Demiryolu Şirketi yabancılardan satın alındı.
- Haydarpaşa-Eskişehir-Konya ve Yenice-Mersin Demiryolları yabancılardan satın alındı.

Ankara Çimento Fabrikası açıldı.

Türk halkına okuma-yazma öğretmek için Millet Mektepleri açıldı

Ankara Numune Hastanesi açıldı.

Refik Saydam Hıfzısıhha Enstitüsü kuruldu.

Türk Eğitim Derneği (TED) Atatürk'ün koruyuculuğunda Ankara'da kuruldu.

Türk Vatandaşlığı Yasası kabul edildi.

İstanbul Bomonti'de Türk Mensucat Fabrikası hizmete girdi.

Amasya – Zile demiryolu açıldı.

Türk Harflerinin Kabul ve Tatbiki hakkındaki kanun kabul edildi.

Malatya Elektrik Santrali açıldı.

İlk defa Kadınlar Mahkemelerde Avukat olarak görev aldılar.

Kütahya – Tavşanlı demiryolu açıldı.

İstanbul'da Üsküdar, Bağlarbaşı ve Kısıklı'da tramvay hatları açıldı.

Ankara'nın ilk büyük oteli Ankara Palas açıldı.

Gaziantep'te Mensucat Fabrikası işletmeye açıldı.

1929

Mersin- Adana demiryolu yabancılardan satın alındı.

Ankara ile İstanbul arasında telefon konuşmaları başladı.

Ayancık Kereste Fabrikası açıldı.

Trabzon Vizera Hidroelektrik Santrali hizmete girdi.

İstanbul'da Fatih-Edirnekapı tramvay hattı hizmete girdi.

Anadolu-Bağdat, Mersin- Tarsus Demiryolları yabancıardan satın alındı.

Haydarpaşa Limanı yabancıardan satın alındı.

Kütahya- Emirler, Fevzipaşa-Gölbaşı demiryolları açıldı.

Deniz Ticaret Kanunu kabul edildi.

Paşabahçe Rakı ve İspirto Fabrikası açıldı.

Yeni Türk harfleriyle ilk posta pulları basıldı.

1930

Ankara – Sivas Demiryolu Hattı ulaşımına açıldı.

Kadınlar Belediyelerde seçme ve seçilme hakkı kazandı.

Ankara'da Ziraat Enstitüsü kuruldu.

Kayseri – Şarkışla demiryolu açıldı.

Türkiye Gazeteciler Birliği kuruldu.

İstanbul Galata Köprüsü'nden 70 yıldan beri alınan köprü geçiş ücreti kaldırıldı.

Ankara Etnografya Müzesi halka açıldı.

1931

Bursa- Mudanya demiryolu yabancıardan satın alındı.

Gölbaşı – Malatya demiryolu açıldı.

10 ilde Bölge Sanat Okulları açıldı.

Çocuk Esirgeme Kurumu kuruldu.

Tekel Genel Müdürlüğü kuruldu.

Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası kuruldu.

Uluslararası ölçü birimleri kabul edildi.

Türk Tarih Kurumu kuruldu.

Devlet Sanayi Ofisi (DSO) kuruldu.

1932

Samsun- Sivas demiryolu açıldı.

Diyarbakır Tekel Rakı Fabrikası açıldı.

Sanayi Teşvik Kanunu ile toplam 1473 işletme teşvikten yararlandırıldı.

İzmir Rıhtım İşletmesi yabancılardan satın alındı.

Türkiye Sanayi Kredi Bankası kuruldu.

Kütahya – Balıkesir demiryolu açıldı.

Ulukışla – Niğde demiryolu açıldı.

Halkevleri açıldı.

Türk Dil Kurumu kuruldu.

Türkiye Milletler Cemiyetine üye oldu.

1933

Eskişehir Şeker Fabrikası açıldı.

Sümerbank resmen faaliyete geçti.

İstanbul – Ankara arasında düzenli uçak seferleri başladı.

Adana-Fevzipaşa demiryolu açıldı.

Ulukışla – Kayseri demiryolu açıldı.

Yerel Yönetimlere finansal yardım için İller Bankası kuruldu.

İstanbul Üniversitesi kuruldu.

Zonguldak Yatırım Bankası ve Kayseri Milli İktisat Bankası kuruldu.

Havayolları Devlet İşletmesi kuruldu.

Samsun- Çarşamba demiryolu hattı yabancılardan satın alındı.

Halk Bankası kuruldu.

Ankara’da Yüksek Ziraat Enstitüsü açıldı.

1934

Bandırma- Menemen- Manisa demiryolu yabancılardan satın alındı.

İlk Türk Operası sahnelendi.

Kadınlar birçok Avrupa ülkesinden önce genel seçimlerde seçme/seçilme hakkı kazandı.

İzmir-Kasaba demiryolu yabancılardan alınarak devletleştirildi.

Keçiborlu Kükürt Fabrikası üretime başladı.

Soyadı Kanunu kabul edildi.

Turhal Şeker Fabrikası açıldı.

Isparta Gülyağı Fabrikası üretime başladı.

Kayseri Uçak ve Motor Fabrikasında yapılan ilk uçağın deneme uçuşu yapıldı.

Basmane İzmir – Afyon demiryolu yabancılardan satın alındı.

Sümerbank Bakırköy Bez Fabrikası'nın açılışı yapıldı.

İlk Süttozu Fabrikası Bursa'da açıldı.

Zonguldak Kömür Yıkama Fabrikası işletmeye açıldı.

Demiryolu Elazığ'a ulaştı.

1935

Haftasonu tatili Cumartesi-Pazar olarak kabul edildi.

Aydın Demiryolları yabancılardan satın alındı.

MTA Enstitüsü kuruldu.

ETİBANK kuruldu.

Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş. kuruldu.

Türkkuşu kuruldu.

İstanbul Rıhtım Şirketi yabancılardan satın alındı.

Ankara'da trolleybüs hattı işletmeye açıldı.

Fevzipaşa-Ergani-Diyarbakır demiryolları açıldı.

İlk Arkeolojik kazılar Alaca höyük'te başladı.

Paşabahçe Şişe ve Cam Fabrikası üretime başladı.
Zonguldak Türk Antrasit Fabrikası işletmeye açıldı.
Afyon – Isparta demiryolu açıldı.
Sümerbank Kayseri Dokuma Fabrikası’nın açılışı yapıldı.
Ankara Mamak’ta Gaz Maskesi Fabrikası açıldı.
Ayasofya müze olarak ziyarete açıldı.
Ankara’da Dil ve Tarih- Coğrafya Fakültesi açıldı.

1936

Kabotajın Deniz Yolları İdaresi’ne geçmesi sağlandı.
Ankara Çubuk Barajı açıldı.
Motreux Boğazlar Sözleşmesi imzalandı.
Çanakkale ve İstanbul Boğazlarında askerden arındırılmış bölgelere Türk askerleri yerleştirildi.
Ankara’da Devlet Konservatuvarı açıldı.
Edirne-Sirkeci Şark Demiryolları yabancıardan satın alındı.
Haydarpaşa Numune Hastanesi hizmete girdi.
Sümerbank Malatya İplik ve Bez Fabrikası kuruldu.
İzmit Kağıt ve Karton Fabrikası hizmete girdi.
Elazığ Şark Kromları İşletmesi kuruldu.
İzmir Enternasyonal Fuarı açıldı.
İzmir Havagazı Şirketi yabancıardan satın alındı.
İstanbul Telefon Şirketi yabancıardan satın alındı.

SEKA'nın İzmit'teki fabrikasında ilk kağıt üretildi.

Ankara 19 Mayıs Stadyumu hizmete açıldı.

1937

Sümerbank Konya Ereğlisi Dokuma Fabrikası üretime başladı.

Ziraat Bankası Kanunu kabul edildi.

Kozlu Kömür İşletmeleri yabancıardan satın alındı.

Çatalağzı – Zonguldak demiryolu açıldı.

İstanbul Resim Heykel Müzesi açıldı.

Ankara'da ilk Bira Fabrikası kuruldu.

Toprakkale – İskenderun demiryolu yabancıardan satın alındı.

Ankara'da Motorlu Tayyarecilik Okulu açıldı.

Urfa'da Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği açıldı.

Sümerbank Nazilli Basma Fabrikası açıldı.

Denizbank kuruldu.

İstanbul ve Trakya Demiryolları yabancıardan satın alındı.

Diyarbakır – Cizre Demiryolu açıldı.

Yozgat Termo-Elektrik Santrali hizmete girdi.

1938

Gemlik Suni İpek Fabrikası açıldı.

İzmir Telefon Şirketi yabancıardan satın alındı.

Ankara Radyoevi hizmete girdi.

Divriği Demir Madenleri üretime başladı.

Bursa Merinos Fabrikası faaliyete geçti.

Murgul Bakır İşletmeleri satın alındı.

Türk askerleri Hatay'a girdi.

Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü kuruldu.

Devlet Havayolları Genel Müdürlüğü kuruldu.

Eskişehir İspirto Fabrikası açıldı.

İstanbul Elektrik Şirketi yabancılardan satın alındı.

Toprak Mahsulleri Ofisi (TMO) kuruldu.

Sivas – Erzincan demiryolu açıldı.

Giresun'da Fiskobirlik kuruldu.

1939

Ergani Bakır İşletmesi hizmete girdi.

Karabük Demir Çelik Kok Fabrikası üretime başladı.

İstanbul'da yabancılardan işlettiği Tramvay Şirketi tesislerini hükümete devretti.

İstanbul'daki Tünel İşletmesi tüm tesislerini hükümete devretti.

Bursa ve Mersin elektrik tesisleri devletleştirildi.

Adana Elektrik Şirketi devletleştirildi.

Sivas Demiryolu Makinaları Fabrikası kuruldu.

Aydın’da 4000 köylüye toprak dağıtıldı.

İstanbul’da İETT kuruldu.

Fransız askerleri Hatay’dan çıkartıldı, Hatay Türkiye’ye katıldı.

Karabük Demir Çelik Fabrikası Yüksek Fırınları hizmete girdi.

Ankara Havagazı Şirketi devletleştirildi.

Karabük Demir Çelik Boru Fabrikaları hizmete girdi.

Milli Piyango İdaresi kuruldu.

Unkapanı Atatürk Köprüsü açıldı.

İlk Türk denizaltısı Haliç’te denize indirildi.

Sivas – Erzurum demiryolu açıldı. Cumhuriyetin ilk 15 yılında yapılan demiryolu 3.000 km’ye ulaştı.

Tekirdağ Şarap Fabrikası hizmete açıldı.

Kozabirlik kuruldu.

İşte ilk 16 yılda yapılanlar. Hem de özelleşme adına satacak bir şeyler yokken Osmanlı borçlarını ödeyerek yapılanlar.

Peki ilk 16 yılı kıyasladık diyelim, Sayın Cumhurbaşkanı ve Adalet ve Kalkınma Partisi Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan’ın sorduğu “CHP’nin tek parti diktatörlüğünde ne yapıldı Allahaşkına?” sorusunun tam yanıtı değil. Çünkü CHP tek parti olarak 1950’e kadar iktidardaydı.

Peki 1940-1950 arasında neler yapıldı?

1940 - 1950

Türk Petrol Şirketi kuruldu.

Köy Enstitüleri kuruldu. (Malesef 1954 de kapatıldı)

İstanbul Radyo İstasyonu hizmete girdi.

Ereğli Kömür İşletmesi kuruldu.

Haliçte yapılan İkinci Türk denizaltısı donanmaya katıldı.

Taksim Gezi Parkı İstanbul’da açıldı.

Eğitim amaçlı Halk Odaları kuruldu. İlk etapta 141 Halk Odası açıldı.

Ankara’da Milli Halk Kütüphanesi açıldı.

Garp Linyitleri İşletmesi kuruldu.

Gebere Barajı açıldı.

Petrol Ofisi kuruldu.

Türk Hava Kurumu Ankara’da uçak fabrikası kurdu.

THY Yurtiçi uçuş merkezlerinin sayısı 11’e çıktı.

Ankara Etimesgut’ta üretilen ilk Türk uçağı deneme uçuşları yaptı.

Türk Devrim Tarihi Enstitüsü kuruldu.

İlköğretim seferberliği başladı.

Hasanoğlan Yüksek Köy Enstitüsü açıldı.

Dalaman ve Hatay Devlet Üretme Çiftlikleri kuruldu.

Bursa, Denizli, Mersin, Çorum ve Urfa'da Kız Sanat Enstitüleri açıldı.

İlk büyük Türk ilaç fabrikası Eczacıbaşı İlaç Fabrikası Levent'te açıldı.

Atatürk Devrim Müzesi açıldı.

Ticaret ve Sanayi Odaları, Esnaf Odaları ve Ticaret Borsası Kanunu kabul edildi.

Zonguldak-Kozlu demiryolu hattı açıldı.

İstanbul'da Atatürk Bulvarı açıldı.

Ankara'da Gençlik Parkı açıldı.

Diyarbakır – Batman Demiryolu açıldı.

Seyhan Regülatörü açıldı.

Sivas Çimento Fabrikası açıldı.

İstanbul Yüzme İhtisas Kulübü kuruldu.

İstanbul'da Yıldız Parkı açıldı.

Ankara Fen Fakültesi açıldı.

Türkiye Zirai Donatım Kurumu (TZDK) kuruldu.

İzmit Klor Alkali Fabrikası hizmete girdi.

İzmit Selüloz Fabrikaları işletmeye alındı.

Türk Hava Kurumu'nun Ankara'daki uçak fabrikasında 140 eğitim uçağı, ambulans uçakları ve çok sayıda planör üretildi.

İzmit'te Gazete ve Sigara Kağıdı Fabrikası açıldı.

Yeşilköy’de yerli sermaye ile üretilen ilk Türk özel yolcu uçağının denemesi yapıldı.

Anıtkabir’in temeli atıldı.

İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) kuruldu.

Mersin Limanı hizmete açıldı.

Gaziantep Havaalanı açıldı.

Fevzipaşa – Malatya ve Diyarbakır – Kurtalan demiryolları hizmete girdi.

Sakarya’da Ziraat Alet ve Makinaları Fabrikası üretime başladı

İzmir’de Yüksek Ekonomi ve Ticaret Okulu açıldı.

Şirketi Hayriye devlet tarafından satın alındı.

Türkiye Birleşmiş Milletler’e kurucu üye olarak katıldı.

İskenderun Limanı hizmete girdi.

Türkiye ilk defa yerli ampul üretimine başladı.

Balıkesir, Van, Rize, Erzurum, Erzincan ve Çankırı’da liseler ve enstitüler açıldı.

Çiftçiyi ve Köylüyü Topraklandırma Kanunu kabul edildi.

Ormanlar koruma amacıyla devletin mülkiyetine geçti.

İstanbul – Londra ve İstanbul – Paris uçak seferleri başladı.

İş ve İşçi Bulma Kurumu hizmete başladı.

İşçi Sigortaları Kurumu yürürlüğe girdi.

İstanbul – Ankara arasında yataklı tren seferleri başladı.

Ankara Üniversitesi kuruldu.

Elazığ Tekel Şarap Fabrikası açıldı.

İstanbul ve Ankara Gazeteciler Cemiyeti kuruldu.

Türkiye'nin ilk çok partili seçimleri yapıldı.

Heybeliada Senatoryumu hizmete girdi.

İstanbul Açık hava Tiyatrosu açıldı.

İşçi ve İşveren Sendikaları Kanunu kabul edildi.

Palu-Genç demiryolu açıldı.

Türkiye Dünya Sağlık Örgütüne üye oldu.

Rize Çay Fabrikası hizmete girdi.

Eskişehir Demiryolu Takım Fabrikası hizmete girdi.

İstanbul'da İnönü Stadyumu açıldı.

Köprüağzı – Maraş demiryolu açıldı.

Çatalağzı Termik Santralı hizmete girdi.

Türkiye Milli Talebe Federasyonu kuruldu.

Milli Kütüphane hizmete girdi.

Ankara Etimesgut'ta kurulan Uçak Motor Fabrikası hizmete girdi.

Porsuk Barajı açıldı.

Emekli Sandığı kuruldu.

Türkiye İnsan Hakları Bildirgesini onayladı.

Devlet Tiyatroları Genel Müdürlüğü kuruldu.

İstanbul’da Kartal- Yalova araba vapuru hattı açıldı.

Sümerbank Ateş Tuğla Fabrikası Filyos’ta açıldı.

Muş’ta Alparslan Devlet Üretme Çiftliği kuruldu.

Murgul Bakır İşletmeleri üretime başladı.

Türkiye Avrupa Konseyi’ne kabul edildi.

Sayın Cumhurbaşkanı ve Adalet ve Kalkınma Partisi Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan’ın sorduğu “CHP’nin tek parti diktatörlüğünde ne yapıldı Allahaşkına?” sorusuna yanıt ararken gerçekten bir ulusun nasıl birlik olup ayağa kalktığını görmek beni onurlandırdı.

Umarım okurken sıkılmamış, siz de onurlanmışsınızdır.

Bu arada bilgi olsun:

- (1) 1923 – 1950 arasında yapılan tüm bular öz sermaye ile yapıldı; hiç borç alınmadığı gibi Osmanlı’nın bıraktığı Düyun-u Umumiye borçları da ödendi.
- (2) 1929 -1932 arası Dünya tarihinde şu ana kadar yaşanan en büyük kriz olan “Dünya Ekonomik Bunalımı” dönemidir.
- (3) 1939 – 1945 arası tüm dünyanın yıkıma sürüklendiği II. Dünya Savaşı yaşandı ve tek bir Türk vatandaşının burnu dahi kanamamıştır.
- (4) Ayrıca Türkiye Cumhuriyeti’nin ilk 16 yılı ile son 16 yılını uluslar arası saygınlık seviyesinde kıyaslamanız bile olası değil....

23 Şubat 2018

Gemi adamı cüzdanlı bir kadın!!!

Gemi adamı cüzdanı deyince eminim bir çoğunuzun aklına iri kıyım hatta biraz hoyrat bir adam geliyordur. Ne de olsa denizlerde zor koşullarda hayatını sürdüren bir insan. Üreten insanları severim her ne koşulda olursa olsun. Hele bu bir kadınsa hayranlığım bin kat artar. Geçen hafta genç bir hanımla tanıştım. Evet onun da 'gemi adamı' cüzdanı var. Hayal ettiğinizin tam tersine genç, narin, kibar, bilgili, hedeflerini koymuş ve seçtiği yolda ilerleyen genç bir kız. Adı Ceren Ulaş daha yirmili yaşlarda. Görevi uzak yol vardiya zabıtlığı.

Sizin için Ceren ile bir söyleşi yaptım.

-Denizci olmaya nasıl karar verdin?

Lisede bir hocam sözetmişti. Ondan etkilenmişim biraz. Farklı bir bölümde okumak istiyordum bir de ülkeleri görmek istiyordum. Hem de maaşı iyi diye.

-Nasıl gemilerde çalıştın?

Petrol tankerlerinde ve kuru yük gemilerinde çalıştım.

-Kaç ülke gezdin?

Yaklaşık 20 ülke gezdim.

-Gemide senden başka kadın oluyor mu?

Olduğu da oluyor olmadığı da. Bir kere ikinci kaptanım kadındı. Bazen stajyerler oluyor.

-Sektörde kadın çalışan oranı nedir?

Çok az. Zaten şirketlerin çoğu kadın çalıştırmıyor. Bir de kadınların çalıştığı şirketlerde de bir kadın sorun çıkarırsa tüm kadınlara yükleniyor sorun. Genelde kadın alımını yasaklıyorlar.

-Yabancı bayraklı gemilerde de oran aynı mı?

Aynı. Yabancı ya da Türk bayraklı geminin farkı biri Türk lirası üzerinden maaş ödüyor diğeri dolar üzerinden. Yabancı bayraklı gemide çalışıyorsan sigortnı sen yatırırıyorsun

-Eski gemiciler kadın gemide uğursuzluk getirir diye bir inanış içindeydiler bidiğim kadarı ile. Halen geçerli mi?

Evet, evet halen var ve gemide hep söylenir.

-Liseyi bitirdin kararını verip bu dalı seçtin. İstekli olmak okurken sana nasıl bir artı getirdi?

Benim tek tercihimdi. Zaten istekli olmazsanız okuyamazsınız, zorla durulabilecek bir bölüm değil.

-Peki üniversitede aldığınız derslerin meslek yaşamınızdaki etkisi ne kadar?

Üniversitede aldığımız dersler biraz teorikte kalıyor. Bizim 1. ve 2. Sınıfların sonunda 2.5 aylık 3.sınıfta da 7.5 aylık olmak üzere 1 yıllık stajımız oluyor. Aslında burada teoride öğrendiklerimizi

uygulama şansını buluyoruz. Eğer iyi bir staj dönemi geçirmezseniz herşey kağıt üzerinde kalıyor.

Bizde mezun olup karada çalışmayı düşünseniz bile genelde deniz tecrübesi aranır. Bizim bölüm zaten Deniz Ulaştırma İşletme Mühendisliği diye geçiyor. Mezun olunca uzak yol vardiya zabiti oluyorsunuz dolayısı ile 'gemi adamı' cüzdanına sahip oluyorsun.

-Peki nasıl kaptan oluyorsun?

Uzak yol vardiya zabiti yeterliliği 3. Kaptan veya 4. kaptan olarak çalışmak demek. 36 aydan sonra ikinci kaptanlık alıyorsunuz. Yine belli bir süre sonra kaptanlık alıyorsunuz. Bir de arada sınavları var mesela 3. kaptanlıktan sonra 6 dersten sınava giriyorsunuz 2.kaptanlığa hak kazanıyorsunuz. Son yıllarda bir de dil sınava geldi. Mesela 3.kaptanların 50 üstü 2.kaptanların 60 üstü 1.kaptanların 70 üstü puan alması gerekiyor yabancı dil sınavından.

-Peki gemide yaşamak nasıl birşey?

Sürekli iş içinde yaşıyorsunuz sosyal hayattan kopuksunuz. 24 saat çalışıyor gibisiniz.... Evet biraz değişik sürekli aynı 15-20 kişi ile beraber çalışıyorsunuz. Karakterleri tanıımıyorsunuz. Anlayana kadar uzun süre alıyor. Hatta bir keresinde bir personelin psikolojik sorunu varmış ilaçlarını almamış. Kendini gece üçde denize atırken yakaladılar.

-Peki böyle bir durumda o kişiyi limana mı bırakıyorsunuz?

O kişiyi limana bile bırakamadım. Kıyıya yakınlaştık, bot ile gönderildi.

-Böyle durumlarda sorumluluk kaptanın mı?

Sorumluluk kaptanın ama aslında şirketin sağlık durumunu bilmesi gerek.

-Ne kadar denizde kalıyorsunuz?

Ben en son yakın yol çalışıyordum, 6-7 gün sürüyordu.

-Gemide kaç personel oluyor ve kaç kadın?

16 ile 30 arası oluyor personel, bunlarda 1 tane filan kadın oluyor, en fazla dört. Dördü geçen duymadım. Bende genelde 1 ya da 2 olur stajyerler dahil.

-Peki açık deniz nasıl? Fırtına nasıl etkiliyor?

Açık denizde çalıştım. Amerika hatta Avustralya'ya da geldim. Fırtına biraz iş yapmamızı etkiliyor. Siz işi yapmak zorundasınız. Deniz tutsa da işi bırakmıyorsunuz, her şey yerlerde de olsa çalışıyorsunuz

-Sana en ilginç gelen ülke hangisi oldu bugüne kadar gördüklerinden?

Ben Malezya'yı beğendim, Uzak Doğu. Doğası güzel, ucuz, deniz ürünleri güzel. Mesela ABD'yi beğenmedim.

-Her gittiğiniz ülkede karaya inme şansınız var mı_

Kalacağınız süreye göre değişiyor. Mesela 20 saat kaldığınız bir limanda yanaşma, kalkış vardiya derken size kalan süre zaten 4 saat.

-Liman kartı diye birşey var değil mi herkez gemici olamıyor?

Evet gemi adamı cüzdanımız oluyor.

-Bu da kötü değil mi? Gemi kadını cüzdanı demiyorlar.

Evet, sağlık raporu alırken doktorlar da söylemişti sizin neden gemi kadın cüzdanınız yok da gemi adamı cüzdanınız var diye. Gemi adamı cüzdanı almak için bür sürü belge ve sertifika gerekiyor ve sürekli bu sertifikaları yenilemeniz gerekiyor. Neredeyse her sene yeni bir sertifika ekleniyor. Süreli kursa gidiyorsunuz ve para ödüyorsunuz

-En uzun ne kadar denizde kaldın?

En uzun 3 ay hiç kara görmeden kaldım denizde.

-Kara ile iletişim nasıl gemide_

Eskiden çok zor ve pahalıydı. Uydu telefonu kullanılıyordu sadece. O da 10d olara 20 dakika konuşabiliyordun. Şimdi daha iyi whatsApp filan kullanabiliyoruz.

-Kaç sene oldu başlayalı?

4 sene bir sene de stajım var, toplam 5.

-Bu sürede karada en uzun ne kadar kaldın?

İki kontrat arası kalıyorum karada. Kendi seçimim 4-5 ay kalıyorum bazen.

-Bir genç kız olarak dünyanın herhangi bir doğu ülkesinde limana çıktığında hissetiğinle batı ülkesinde hissetikler neler özellikle güvenlik anlamında?

Batı ülkelerinde karada kafanız daha rahat oluyor. Gece ikide de üçte de gezebiliyorsunuz. İnsanlar dışarda. Bir doğu ülkesinde öyle olmuyor hatta Türkiye’de bile ters gözle bakıyorlar.

-Peki ben gemiciyim deyince Türk erkeği ne yapıyor?

Kadından gemici mi olur diyor genelde. Ne işin var gemide diyor, başka iş mi bulamadın diyor. Paraya mı ihtiyacın var, niye seçtin başka meslek mi yok diyor.

-Gerçekten kadın erkek fark etmez ama öğrenilmiş yaşam tarzına göre çok farklı bir yaşam tarzı. Kocaman bir demir yığını olan bir geminin içinde yaşamak bile ürkütücü geliyor bana.

Evet aslında öyle. Mesela sürekli bir motor sesi var, karaya inince bile üç gün kulaklarınızda o ses sürekli çınlar uyurken bile.

-Peki giyim tarzı?

Genelde seyirde serbest giysi ile dolaşılıyor. Limanda çalışırken tulum giyiyoruz. Aslında üniforma da var ama o biraz keyfi kalıyor. Karada da zaten serbest. Yalnızca okul zamanında üniforma var. Gemide öyle değil, sadece yolcu gemilerinde üniforma var. Tabii biz kadın olarak daha çok bol şort bol pantolon tercih ediyoruz. Saçları topluyoruz, makyaj yapmıyoruz biraz erkek gibi ya da erkek tavırlarında.

-Aynı şirkette çalışıyorsan bir yılda ne kadar iznin var?

Genelde Kuru yük gemilerinde 6 ayda bir ay, tankerlerde 4 ayda bir ay oluyor izin.

-Çalıştığın gemilerin büyüklüğü nedir?

En son çalıştığım 110m idi ama daha önce 180m gemide de çalıştım. 350 metreye kadar çıkabiliyor gemi.

-Peki üniversitede kız erkek oranı ne denizcilikte?

Genelde 10a 1 kız oluyor. Pek tercih etmiyor kızlar çevreleri desteklemediği için.

-Mezun olan kızlardan ne kadarı bu mesleği yapıyor?

Yarısı deyeabiliriz. Kalanı öğretmen oluyor ya da karada iş bulmaya yöneliyor, evleniyor. Aile hayatı olmadığından başlayanlar da uzun süre sürdüremiyor. Bunun yanı sıra çok uzun süre yapanlar da var, kaptan kadınlar var.

- Yabancı yolcu gemilerinde çalışan var mı?

Hiç duymadım bizim okuldan da yan okullardan da bildiğim yok. Üç dil arıyor, maaşları çok iyi ama benim bildiğim yok.

-Teşekkürler Ceren, güzel bir söyleşi oldu. Sana fırtınasız seyirler dilerim.

Ben teşekkür ederim

14 Ağustos 2018

Umudum yok İnadım var!

2013’de dünya tarihinde bence örneği olmayan bilinci ve ruhu ile, bir ağaç için başlayan direnişle umutlanmışım. Aradan sadece 5 yılı biraz geçti. Herkezin üstünde ölü toprağı... Sendikasından muhalefetine, sanatçısından gazetesine kimsede çit yok. Görgüsüzlük diz boyu. Üstüne üstlük aklın, bilginin de bir değeri yok. Adalet denince sessizlik... Hani iki kadeh rakıdan sonra ne konuşulur diye bir geyik vardır ya? Yanıt da belli. Ne olacak bu devletin hali! Ya da milletin... Böyle giderse sonucu aslında herkes biliyor ama itiraf etmeye korkuyor.

Görgüsüzlük deyince eminim bazılarınız kızacaksınız ama doğru teşhis konmazsa tedavi olanaklı değil. Teşhis doğru olunca bu kafayla kurtulur mu? Onu da sanmam...

Bir kaç noktaya bir bakalım..

Türkiye’de kime sorsanız vatanını seviyor. Siz sevdiğiniz bir kişinin suratına tükürür ya da çöp atar mısınız? Peki sokakta, piknik yerinde, deniz kıyısında, çocuk parkında, arabda, vapurda, trende çevresine çöp atmayan kaç kişi tanıyorsunuz?

Vatan dediğiniz şey egemenliğiniz altındaki topraktır.

O kadar seviyorsunuz da neden topraklarımız çöpten geçilmiyor?

Bir başka korku da (ya da korkutma aracı) ülkenin bölünmesi...

Bölünmeden ne anlıyorlar bilmiyorum ama gördüğüm kadarı ile Türkiye sınıf, ırk, siyasi görüş filan değil aile bazında zaten bölünmüş. Özellikle büyük şehir merkezlerinde bir trafik lambasında on dakika durun ve insanları izleyin. Herkes bir diğerine düşman gibi bakıyor. Toplum toplum olduğunu unutmuş.

Bir de işin siyaset tarafı var. Seçebilen yüzde elli ile seçemeyen yüzde elli! Bizler, onlar diyen sözde devlet adamları var. Daha nasıl bölüneceksiniz. Karpuz gibi ortadan ikiye ayrılmış durumdayız.

Diğer bir klişe ise `Türk insanı zekidir` savı.

Bu doğru. Çünkü zekası kıt olan bir insanın Türkiye’de hayatta kalması olası değil. Eksik olan bireysel zeka değil, toplumsal zeka. Toplumsal çözümler için toplumsal zeka, bilgi ve planlama gerekir. Yüzde altmışının hiç kitap okumadığı bir toplumda bilgi ve planlama bir arada çok eğreti durdu.

Elbette toplumun tümünü bir torbaya koymak haksızlık ama bu toplumun büyük bir çoğunluğunu ne yazık ki kapsıyor.

Bazılarınızın, ben Türkiye’de iyi para kazanıyorum, Avrupa kalitesinde yaşıyorum dediğini duyar gibiyim.

Tamam diyelim ki ayda bilmem kaç bin ya da bilmem kaç onbin lira para kazanıyorsunuz. Bunun size yararı, yalnızca evinizin içinde daha lüks yaşamanız olur. Bir de daha iyi bir araba alabilirsiniz.

Ama en pahalısından aldığınız televizyonda salak yemek programlarını, dizileri seyredersiniz. Seyrettiğiniz bırak dizileri, haberlerde bile sansürlenmiş görüntüleri seyretmek insana ne kadar özgür olmadığını hatırlatır. Yok ben paralı kanal seyrediyorum diyorsanız kendinizi kandırmaya devam edin.

Taktın televizyona diyeceksiniz. Peki, haydi dışarı çıkalım, yüzde iki yüz vergi ödeyerek aldığınız son model arabanız ile evinizden herhangi bir noktaya gidiyorsunuz... Bu aracın size yararı daha rahat koltukları, havalandırması falan filan. Sizden gelir düzeyi daha düşük olan kişilerin düştüğü çukurlara siz düşmüyor musunuz? Ya da yere tüküren adamları siz görmüyor musunuz?

Türkiye’de unutilan, bireysel zenginliğin yalnızca sizin kişisel alanınızda fark yaratacak olması... Toplum zenginleşmeden, gelir adaleti olmadan, hukuk tüm yurttaşlara eşit uygulanmadan bir toplum gelişmiş bir toplum olamaz.

Diyeceksiniz ki, ‘Bu Türkiye gerçeği! Her koyun kendi bacağından asılır.’ Üzgünüm ama bunu kabul ettiğinizde zaten koyunluğu da kabul etmiş oluyorsunuz

Haklarını yemeyelim elbette sorumluluk duyan bir çok aydın insan, inatla bu toplumda birşeyler yapmaya çalışıyor. Bu emekler küçük görülemez. Ama sayıları o kadar az ki. Bırakın seslerini duymayı nefes aldıklarını bile anlayamıyoruz.

Amacım kimseyi kınamak, küçük görmek değil. Haddim olmadan, topluma ayna tutmak. Bu cesareti de umutsuzluğumun hüznü ile bu topraklarda eğitilmiş bir insan olmamın İNADINDAN alıyorum.

05 Şubat 2019

Hangi inanç bu kanlı elleri temizler?

Acının inanca göre bir çarpanı var mı? Kaç müslüman kaç müslümanı, kaç müslüman kaç hristiyanı ya da museviyi, kaç hristiyan kaç müslümanı katletti diye bakıldığı sürece bu katliamların sonu gelmez. Son on yılda ibadethanelere yapılan saldırıları araştırdığımda karşıma Yeni Zelanda saldırısı hariç yirmialtı saldırı çıktı. Bu dini ya da ırkçı kökenli saldırıların 1300e yakını ölüm, 1000den fazlası yaralı ile sonuçlanmış.

Aşağıdaki saldırılar ne yazık ki 'Allah'ın evi' denen ibadethanelerde meydana gelenler. Sokaklarda ya da toplu olarak bulunan yerlerde yapılan saldırılar bunlar içinde yok.

Şöyle bir anımsayalım

-16 Temmuz 2010: Aşırı Sünni grup Jundallah, İran'ın güneydoğusundaki Zahedan kentindeki bir Şii camisine iki bombalı intihar saldırısı düzenledi. Saldırıda 27 kişi öldü, 270 kişi yaralandı.

- **31 Ekim 2010:** El Kaide'nin, Bağdat'taki Katolik kilisesi Our Lady of Salvation'a Pazar ayini sırasında düzenlediği saldırıda 58 kişi hayatını kaybetti.

- **5 Ağustos 2012:** Amerika'nın Wisconsin eyaletinde, Oak Creek kentindeki bir Sih tapınağı beyaz ırk üstünlüğünü savunan ırkçı bir saldırganın hedefi oldu. Tapınakta ibadet edenlere silahla ateş açarak 6 kişiyi öldürdü.

- **15 Aralık 2010:** İran'ın Sistan-Belucistan eyaletinin Çabahar kentindeki bir cami yakınında kendini havaya uçuran iki canlı bomba 38 kişinin ölümüne yol açtı. Saldırığı Cundullah örgütü üstlenmişti.

- **18 Kasım 2014:** Balta, bıçak ve silahlı iki saldırgan, Kudüs'teki bir sinagogu hedef aldı, baskında biri İsrailli güvenlik görevlisi 6 kişi hayatını kaybetti. İki saldırgan polisin operasyonunda öldürüldü.

- **30 Ocak 2015:** Pakistan'ın Shikarpur kentindeki bir Şii camisine düzenlenen intihar saldırısında 71 kişi yaşamını yitirdi. Saldırığı İran'da da faaliyet gösteren Cundullah örgütü üstlendi.

- **20 Mart 2015:** IŞİD'in Yemen'in başkenti Sana'da iki camide düzenlediği bombalı intihar eylemleri sonucunda ibadet edenler arasında 137 kişi hayatını kaybetti.

- **17 Haziran 2015:** Amerika'da bir kilisede rahip ve sekiz siyah Amerikalı dua ettikleri sırada öldürüldü. Beyaz ırkın üstünlüğünü savunan 21 yaşındaki saldırgan Dylann Roof, saldırığı kurbanlarla birlikte dua ettikten sonra düzenledi.

- **24 Eylül 2015:** Savaşın ortasındaki Yemen'de, dört yıl önceki Kurban Bayramı kana bulandı. Başkent Sana'nın merkezindeki Belili Camisi'nde, bayram namazı kılınırken cemaatin arasında

bulunan iki intihar eylemcisi üzerilerindeki bombayı patlattı, en az 25 kişi can verdi.

- **12 Kasım 2016:** Pakistan'ın Belucistan kentindeki Şah Nurani ibadet yerinde düzenlenen bombalı intihar eyleminde 50 kişi öldü. Saldırıyı IŞİD üstlendi.

- **11 Aralık 2016:** IŞİD Mısır'ın başkenti Kahire'de antik Kipti Ortodoks Kilisesi yanındaki bir Hristiyan mabetinde bombalı intihar eylemi düzenledi. Mabette ibadet eden 25 kişi hayatını kaybetti.

- **1 Ağustos 2017:** Afganistan'ın batısındaki Herat'ın en büyük Şii camisindeki bombalı intihar saldırısı en az 90 kişinin ölümüne neden oldu. Saldırgan önce camide akşam namazı kılanlara silahla ateş açtı, daha sonra da üzerindeki bombayı patlattı. 2017 yılı içinde Afganistan'ın farklı bölgelerindeki Şii camilerine yapılan diğer saldırıların çoğunu IŞİD üstlendi.

- **29 Ocak 2017:** Kanada'da, Quebec İslam Kültür Merkezi yakınındaki bir camide akşam namazı kılan cemaat, Alexandre Bissonnette adlı bir saldırganın hedefi oldu. 29 yaşındaki Fransız asıllı saldırganın silahından çıkan kurşunlarla 6 kişinin yaşamı son buldu.

- **16 Şubat 2017:** Pakistan'ın güneyindeki Sind eyaletinde bir türbeye düzenlenen intihar saldırısı, aralarında çocukların da olduğu en az 98 kişinin yaşamına mal oldu. Terör örgütü IŞİD'in üstlendiği, Lal Şahbaz Kalender türbesinde meydana gelen saldırıda ayrıca 150 kişi yaralandı.

- **9 Nisan 2017:** Mısır'da, St Mark Katedrali saldırısından 4 ay sonra bu kez Tanta ve İskenderiye şehirlerindeki Hristiyanlar hedef

alındı. Kıpti Hristiyanlara ait iki kiliseye düzenlenen bombalı saldırılarda 45 kişi yaşamını yitirdi. Saldırıyı IŞİD örgütü üstlendi.

- **15 Haziran 2017:** Afganistan'ın başkenti Kabil'in Deşti Berçi semtinde, Şii vatandaşların gittiği Zehra Camisi'ne düzenlenen bombalı ve silahlı saldırı 4 kişinin ölümüyle sonuçlandı. Görgü tanıklarının ifadelerinden, 3 canlı bombadan birinin önce üzerindeki patlayıcıları infilak ettirdiği, daha sonra diğer iki saldırganın da caminin içine girerek teravîh için toplanan halkın üzerine rastgele ateş açtığı öğrenildi.

- **1 Ağustos 2017:** Afganistan'ın Herat vilayetinde, Şiilere ait bir cami intihar saldırısına hedef oldu. Saldırıda en az 90 kişi yaşamını yitirdi. Akşam namazının kılındığı esnada, önce etrafa rastgele ateş açan saldırgan daha sonra kendini havaya uçurdu. Olayda yüzlerce kişi yaralandı.

- **25 Ağustos 2017:** Afganistan'ın başkenti Kabil'in Hayırhane semtinde bulunan İmam Zaman Camisi'ne düzenlenen intihar saldırısında en az 30 kişi hayatını kaybetti, 80 kişi de yaralandı. Şii vatandaşların gittiği camiye basan saldırganlardan ikisi üzerindeki bombaları patlatarak intihar etti, ikisi ise güvenlik güçlerince öldürüldü.

- **29 Eylül 2017:** Afganistan'da, başkent Kabil'de Şiilerin gittiği bir caminin önünde, cuma namazı cemaatinin camiden çıktığı esnada kendini havaya uçuran intihar eylemcisi 5 kişinin ölümüne yol açtı.

- **20 Ekim 2017:** Şiilerin sık sık hedef alındığı Afganistan'da, 20 Ekim 2017'deki bir cami saldırısında 31 kişinin yaşamı son buldu. 29 kişinin de yaralandığı intihar eylemini IŞİD üstlendi.

- **5 Kasım 2017:** ABD'nin Teksas eyaletinde bir kilisede düzenlenen silahlı saldırıda 26 kişi yaşamını yitirdi, 20 kişi de yaralandı. Sutherland Springs kasabasında bulunan Baptist kilisesine, pazar

ayını sırasında giren Devin Patrick Kelley adlı saldırganın eski bir asker olduğu açıklandı.

- **24 Kasım 2017:** Mısır'da yaklaşık 30 kişiden oluşan bir grup saldırgan Sina'nın kuzeyindeki bir camide silahlı ve bombalı saldırı düzenledi. Mısır'ın tarihindeki en ölümcül terör saldırısı olarak kabul edilen olayda aralarında çocukların da olduğu 311 kişi yaşamını yitirdi.

- **13 Mayıs 2018:** Endonezya'nın Surabaya kentinde saldırganlar üç kiliseye canlı bomba saldırısı düzenledi. Saldırılarda 11 kişi öldü 40 kişi yaralandı. Santa Maria Katolik Kilisesi'ne saldırının tek motosiklete binmiş bir anne ve 2 çocuğu tarafından yapıldığı belirlendi. Baba ile 3 çocuğunun ise yine motosikletle diğer bombalı intihar saldırılarını gerçekleştirdiği bildirildi. Çocuklardan biri 9 yaşındaydı.

- **27 Ekim 2018:** Amerika'nın Pennsylvania eyaletinde, Pittsburgh kentindeki Hayat Ağacı Cemaati (Tree of Life Congregation) sinagogunda silahlı bir kişinin saldırısı sonucu 11 kişi öldü, altı kişi yaralandı.

- **17 Aralık 2018:** Pakistan'ın Belucistan eyaletinde, bir kiliseye pazar ayını sırasında düzenlenen intihar saldırısı en az 16 kişinin ölümüyle son buldu. Aralarında çocuk ve kadınlarında da bulunduğu 40'tan fazla kişinin yaralandığı eylemi IŞİD terör örgütü üstlendi.

- **27 Ocak 2019:** Filipinler'in güneyinde bir Katolik katedralinde ayın yapıldığı sırada iki bombalı intihar saldırısı düzenlendi. 23 kişi hayatını kaybetti, yaklaşık 100 kişi yaralandı. Olaydan üç gün sonra Zamboanga kentindeki bir camiye el bombası atılması sonucu camideki iki din eğitmeni yaşamını yitirdi.

ve

- **15 Mart 2019:** Yeni Zelanda'nın Christchurch kentinde iki camiye düzenlenen silahlı saldırılar sonucu 49 kişi hayatını kaybetti, onlarca kişi de ağır bir şekilde yaralandı.

Lanetlenmesi gereken bu olayları anımsadınız mı?

Kendi inançlarının doğruluğunu bahane ederek insanları öldürenlerin tümünü lanetliyor musunuz? Yoksa kendi canınız yanmadığı sürece bana ne mi diyorsunuz?

Kişi kendi canı ya da inanç grubu yanmadığı sürece bana ne diyorsa vicdani bir sorunu vardır.

19 Mart 2019

Tarih ödül de verir ceza da!

1 Nisan’da tarih AKP iktidarına cezayı kesti. Çeyrek asırdır hükmettikleri alanları kaybeden AKP ceza konusunda yalnız da değildi. Sözde ana akım medya, sizin paralarınız ile çalışan haber ajansı, halka hakaret edenler, islamı, inançları, farklılıkları kullanarak yükselmeye çalışanlar, güç sarhoşu olanlara da bu cezadan pay düştü. Peki bu kadar ayırıştırılmış bu toplum, kendi tarihsel birikimine dayanarak Anadolu ruhu ile tekrar doğru yola girebilir mi?

Zor görünüyor. Daha hala akıl yerine gönül işleri ile idare etmeye çalışılırsa olasılığı yok. Biz toplum olarak düşünürken de en uçlara bakıyoruz. Başlangıç ve son ya da en üst ya da en alt olabilir. Örneğin, Ekrem İmamoğlu henüz belediye başkanlığı yapmadan 2023’e cumhurbaşkanı adayı yapıyoruz.

Amacım CHP ve ‘hayır’ bileşenlerinin başarısını küçümsemek değil. Ama olanları gerçekçi bir bakış açısı ile incelemek yoksa tarih bize de ceza keser. Örnek mi? CHP Adana ve Mersin’de nasıl kazandı? Eğer HDP’nin blok oyları ile kazandığınızı kabul etmezseniz, bir dahaki seçimlerde oraları kaybedersiniz.

Özellikle İstanbul gerçekten başarı! Hem örgüt hem de İmamoğlu’nun inanılmaz bireysel çabası bu başarıyı getirdi. Olumlu söylemleri yanında, geneleksen Türk politikacı hastalığı olan rakiplerini kötüleme çabalarına girmemesi bile kendisini kutlamak için yeterli.

CHP’nin Marmara, Ege ve Akdeniz’de güçlenmesinin yanı sıra Karadeniz’e sızması da büyük başarı.

Peki bundan sonra tarihin ödülünü alabilmek için ne yapmalı?

Gerçekten CHP'nin işi zor. Gitgide anti demokratik olan bir merkezi yönetim altında büyük borçlar ile boğuşarak başarılı olup halkın kalbine girmeleri gerekiyor. Ve diyebilmeliler ki, tek adam ile değil katılımcı sistemlerle bir ülke yükselebilir.

Unutmayın, kaybetti denilen tek adam bloğunun hala yüzde 52 oyu var. O cepheye oy verenleri ikna etmek için de yalnızca 4 yılınız var. Eğer Türkiye aydınlanması için bir ışık varsa görülüyor ki bu ışık yerel yönetimlerden gelecek.

Ankara'da ülkücüye, Tunceli'de komüniste aynı anda sevinen insanların varlığının, bu toprakların dürüst, halka yukardan bakmayan yöneticilere ne kadar hasret kaldığının en önemli kanıtı olduğunu da göz ardı etmeyelim.

Aydınlık bir gelecek için oyunu kullanan herkesin eline, ayağına ve beynine sağlık.

02 Nisan 2019

Kim kimin kayığında

Tam 60 yıldır Türkiye’de değişen hiçbir şey yok. Milletin parası ile yol yaptık, köprü yaptık diye öğünenler 1959 yılının 1 Mayıs’ını bilirler mi acaba? Hiç sanmıyorum okumadan bilenler, yaşadıklarından deneyim kazanamayan, seviyeyi küstahlık boyutuna getirip , görgü ile alay eden densizler bütün dünyayı kendi çevresindeki kısa süreçli bir zaman dilimi ile anlamaya çalışırlar. Bu anlamlandırma çabaları da aslında günlük, kendi çıkarları içindir.

Peki ne olmuştu 1 Mayıs 1959’da?

O günün ana muhalefet lideri İsmet İnönü Uşak gezisinde kendisine atılan bir taşla başından yaralandı. 4 Mayıs 1959’ da bu kez İstanbul Topkapı’da bindiği arabaya kalabalık bir grup hücum etti.Taşlı sopalı saldırganların hedefi İsmet Paşa’yı linç etmekte.

Rastlantı bu ya, o sırada oradan geçen bir süvari müfrezesi başlarında binbaşı Turhan Bayraktar ile, olayı görüp az sayıdaki askerleriyle saldırganları arabanın etrafından uzaklaştırmıştı. Saldırganların atıkları slogan da “Vurun Makarios’a” idi. Zeka yoksunları Demokrat Parti kayığına binmiş ülkeyi kurtarıp, kuran insanlardan bir kahramanı, Makarios yanlısı olarak itham ediyorlardı.

O gün bugün Türkiye’nin yakın tarihinde çok sayıda bu gibi olaylar gelişti, genelde de CHP liderlerine yönelik oldu

Örnek mi?

1975 Haziran Gerede’de

1977 Mayıs İzmir’de

1977 Nisan Gümüşhane’de

1980 Haziran Nevşehir’de

suikast girişimlerine maruz kalan Bülent Ecevit idi.

1959’da Demokrat Parti kayığına binip İsmet İnönü’yü Makarios olarak nitelleyenler bugün AKP kayığına binip Kılıçdaroğlu’nu PKK ile itham edip linç etmeye çalışıyor.

Sürekli kayığa binen ortanın sağı ya da aşırı sağ görüşlü yurttaşlar ülkeyi muhalefetin yönetmediğini algılayamıyor.

Peki bugün AKP kayığını kim kullanıyor "Saray şahinleri" mi yoksa "Pelikancılar" mı?

Yakın gelecekte biz bunun cevabını alırız ama Twitter’da @brnslagca isimli bir kullanıcı, yazdığı bir tweet dizisi ile Ak Parti içindeki "Pelikancıları" iyi gözlemlemiş.

İşte Baransel Ağca isimli Twitter kullanıcısının Pelikancılar tweet dizisi:

1. Seçim süresinde bir kere daha gündeme gelen Pelikancılar kimler. En bilinen isimleri, Süheyb Öğüt Hilal Kaplan Öğüt (Süheyb’in eşi), Melih Altınok, Kurtuluş Tayız, Cemil Barlas, Cem Küçük, Haşmet Babaoğlu... Peki arkalarında kim var? Berat Albayrak. Nereden biliyoruz?+

2. Kurban olduğum RedHack tarafından yayınlanan e-postalarda, Berat Albayrak ve Süheyb Öğüt arasındaki yazışmalardan. Berat, Süheyb’e bir dernek kurması için talimat veriyor, hatta yönetim için de bir liste atıyor.

3. *Pelikancıların amaçları nedir? AKP içi rant kavgasının öznelerinden Pelikancılar, FETÖ'den doğan boşluğa oturan ve Davutoğlu'nu tasfiye eden ekip. Davutoğlu'nun Erdoğan'ı devirmek için hamleler yaptığını iddia eden Pelikan Dosyasını hazırlayan ekip.*

4. *Berat'ın kurulmasını emrettiği dernek ise @BosphorusGlobal, bu derneğe bağlı, İngilizce ve Türkçe tweet atan ve Kürt meselesi, AB süreci gibi gündemlerde algı operasyonlarında aktif kullanılan pek çok hesap da var. İlk linkte sıralı tam listesi var.*

5. *Tabi Hilal Kaplanlar Süheyb Öğütler Cem Küçükler, bu işin medya yüzü, Ayşenur Bahçekapılı, Abdülhamit Gül gibi isimler de Pelikancı ve AKP'nin içinde önemli yer tutuyorlar. Davutoğlu ekibinin tasfiyesi sonrası merkeze yerleşenlerin büyük bir bölümü Pelikancı.*

6. *Yani burada bahsettiğimiz, tek başına bir dergi çevresi falan değil. Beştepe ile AKP ile doğrudan bağı olan, son 3 yıldır AKP'nin merkezinde önemli bir yer tutan ve rantın, balın kaymağın tadına henüz varmış tipler. Hatırlarsanız Süleyman Soylu başta bunlarla gerildi.*

7. *Yine bir Pelikancı olan Fatma Sayan ile yaşadığı tartışmanın ardından Berat, Soylu'yu azarladı. Soylu Erdoğan'a şikayet etmesine rağmen, Erdoğan sesini çıkarmadı ve tarafını belli etti. Soylu'ya 2 yol kaldı. Ya gidecekti. Ya da Pelikancılarla iyi geçinecekti. Kalacaktı. Kaldı.*

8. *Yani şu an bakıldığında, kendini Reisçi, Saraycı olarak tanımlayan bir ekip, AKP içerisinde oldukça güçlü ve damata bağlı. Damat, kişisel geleceği açısından İstanbul ve*

Ankara'yı bir daha alamama korkusunu hissettiği için olabildiğince sorun yaratmaya çalışıyor.

9. Reis ne yapıyor? Birlikte yola çıktığı sadık ekibiyle birlikte olan biteni izliyor ve "Berat ne koparsa kar ama koparamazsa da ihale bana kalsın" diye bekliyor. Neden mi? Çünkü o da geleceğini düşünüyor ve hala sessiz sedasız emeklilik sürebileceğine inanıyor.

10. Benim gördüğüm, bu Pelikancılar bu işin peşini iki açıdan bırakmıyor. İlki yukarıda da dediğim gibi bir şans varsa Ankara ve İstanbul için, bunu kullanıp şehirleri kaybetmeme. İkincisi ise, yaşanacak kayıpta ortaya saçılacak usülsüzlükleri kapatmak için zaman kazanma.

11. YSK'dan alacakları sonucun onları tatmin edeceğini sanmam. Ama şu süreci ne kadar uzatırlarsa o kadar az kadroları zarar görecektir. Bir de bu yeni ekip, en fazla 4 yıldır AKP rantının büyük lokmasını yiyor. Bu kadar celallenmeleri normal.

12. Pelikancılar algı yaratmaya devam ediyorlar. Seçim hileleri adlı, sahte belgelerle seçimde hile yapıldığını göstermeye çalışan ve ingilizce tweetler atan hesabın duyurusunu da Pelikancı Hilal Kaplan yaptı.

13. Bu arada Davutoğlu ekibinin tasfiyesi sırasında Pelikancılar olarak adlandırılan bu grup, sonrasında çeşitli ittifaklarla genişleyen ve bugün AKP'nin tüm idari ve mali işlerini yöneten bir grup. Fakat baştaki kadar homojen değiller. Bu gündemde duvara toslamalarının sebebi bu.

14. İşin sonunda ise Süleyman Soylu'nun Pelikancıları satma ihtimali en yüksek kişi olduğunu düşünüyorum. Erdoğan ise Suriye hezimetinde Davutoğlu'na mevzuyu

attığı gibi yerel seçim hezimetinde de birilerine suçu atıp kelle alır. Damadına dokunur mu? Orasını bilemem.

Anlayacağınız Şahinler ile Pelikancılar tepişir, Sosyal Demokratlar ezilir!

Bazıları da bindikleri kayığı o kadar sahiplenirler ki o kayığa neden bindiklerini unuturlar.

Onlar kayığın sahibinden daha ateşli kişilerdir. Günü kurtarmak dışında hiçbir değer yargısı taşımazlar.

Unutmayın, aynı gemideyiz (kayık) diyenlerin lüks özel uçak filosu var.

Ulusal Egemenlik Bayramımız Kutlu Olsun!

23 Nisan 2019

Zamannın ruhuna aykırı bir sergi

Evet, İstanbul’da, bence zamanın ruhuna aykırı bir sergi gezdim. Son onlu yıllarda unutturulan, yok sayılan değerlerin bir hazinesi gibiydi. Ülkenin DNA’sı ile oynayanlara inat! 19 Mayıs 1919’un yüzüncü yılında İş Bankası’ndan İstiklal Sergisi.

Atatürk’ün önderliğinde halkla el ele verilen Milli Mücadele’nin 100. yılında İstiklal Sergisi, İş Bankası müzesinde ziyaretçilerini ağırlıyor. Türk ulusunun verdiği mücadeleyi 1.000’e yakın belge, fotoğraf, film ve objeyle anlatan “İstiklal” sergisi, ziyaretçilerini yüz yıllık bir tarih yolculuğuna çıkarıyor.

Gereçekten bilmediğimiz pek çok ayrıntıyı öğrenebileceğimiz, Balkan Savaşlarından Kuruluş’a, Kuruluş’tan ekonomik devrime kadar, değişik koleksiyonlardan elde edilmiş ilginç parçaların bulunduğu sergiyi rehber eşliğinde de gezebiliyorsunuz. Yaklaşık 45 dakika sürüyor ve siz zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorsunuz.

Türkiye Cumhuriyeti’nin kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk’ü, silah arkadaşlarını, Milli Mücadele’nin isimsiz kahramanları olan

Anadolu insanını bir kez daha saygı ve minnetle anmak üzere hazırlanan sergi;

“On Yıllık Savaş”,

“Mütareke ve İşgal”,

“Direniş ve Kuvayı Milliye”,

“Düzenli Ordu ve Sathı Müdafaa”,

“Hukuk ve Taarruz”,

“İstiklal ve Cumhuriyet” olmak üzere altı bölümde bilgi ve belgeleri ziyaretçilere sunuyor.

Kesinlikle kaçırılmamalı. Hatta giderken yanınıza sevdiklerinizi, arkadaşlarınızı, dostlarınızı da almalısınız ki, mucize olarak adlandırmamız gereken, empyalistlere karşı verdiğimiz Kurtuluş Savaşı’nın onurunu paylaşabilin.

Özellikle çocuklar ve gençlerin gelişimi için benzersiz bir olanak. Hem çağdaş bir sunumla hazırlanmış, hem de tarihi gerçekler kuru şişirilmiş bilgilerle kıyaslandığında kalıcı olabilecek biçimde verilmiş.

26 Mart 2019 tarihinde açılan İstiklal Sergisi, yıl sonuna kadar gezilebiliyor.

İlgilenenler için:

<https://muze.isbank.com.tr/Sayfalar/ana-sayfa.aspx>

05 Mayıs 2019

Ne olacak bu milletin hali!!!

*Kurduğumuz onca hayale karşın değişmeyen ülkenin
şerefine*

Rüzgardan uçak inemeyen havalimanları, çatlayan nükleer santral inşaatı, su tutamayan baraj, ne hastanın ne doktorların memnun olmadığı şehir dışındaki şehir hastaneleri, bir türlü hedefi tutturamayan köprüler ve tüneller, içindeki adaletin sorgulandığı dünyanın en büyük adliye sarayları, restorasyon adı altında yıkılan ya da tahrip edilen tarihi yapılar, raydan çıkan trenler, say say bitmiyor. Ama Almanlar bizi kıskanıyor...

Ramazan dolayısı ile eminim bir çoğunuz rakı masasının kaçınılmazı NE OLACAK BU MİLLETİN HALİ muhabbetini özlemiştir. Artık bu muhabettin bedeli Ramazan olmasa da oldukça ağır. Bir yandan rakı fiyatları diğer yandan yandaki masadaki biri beni bir büyüğümüze hakaretten şikayet eder mi korkusu....

Şaka bir yana Türkiye'ye geleli tam bir ay oldu. Pahalılık anlatılır gibi değil. Beni kızdıran diğer bir konu herkesin ağzındaki hocam siz dolar harcıyorsunuz size komaz sözleri!!!! İşin aslı öyle değil, elbette Türk lirası kazanan kadar etkilenmesek de dolar bazında da altı ayda korkunç bir pahalılık var. Örnek mi? Geçen yıl bu aylarda 26 dolara kiraladığım araba bu yıl 49 dolar olmuş. Geçen yıl bir şişe su yaklaşık 24 sent idi bu yıl 50 sent. Neyse ki soğan patates almıyoruz.

“Rüzgardan uçak inemeyen havalimanları, çatlayan nükleer santral inşaatı, su tutamayan baraj, ne hastanın ne doktorların

memnun olmadığı şehir dışındaki şehir hastaneleri, bir türlü hedefi tutturmayan köprüler ve tüneller, içindeki adaletin sorgulandığı dünyanın en büyük adliye sarayları, restrasyon adı altında yıkılan yada tahrip edilen tarihi yapılar, raydan çıkam trenler, say say bitmiyor. Ama Almanlar bizi kısıkanıyor..."

Herbirinin bir hükümet devireceği yukardaki başlıklar bu ülkede sadece bir gün haber olabiliyor O da bir kaç basın kuruluşunda. Peki konu ne sokakta? Başta cüzdan sonra İstanbul seçimleri...

Trump Beyazsaray bahçesinde çıkıyor soru sorulmadan dünya basınına açıklama yapıyor ve "Türkiye'nin az önce geri istediğimiz bir mahkumu serbest bıraktığını öğrendim. Az önce cezaevinden ev hapsine gönderildiğini öğrendim. Oradan da yakın bir zamanda Amerika'ya verilecek. Cumhurbaşkanı Erdoğan'a yardımı için teşekkür etmek istiyorum. Bu harika oldu. İster mahkum, ister rehine deyin, serbest bırakılan bu kişi şu anda ev hapsinde. Yakın bir zamanda Amerika'ya gönderilecek olması iyi bir haber" diyor.

Nerede beka sorunu var diyenler?

Hani adalet bağımsızdı?

Türkiye artık İstanbul Çamlıca Camii'nde düzenlenen sabah namazı etkinliğine gelemeyen imam ve din görevlilerinin müftülöklere çağrılarak yazılı savunmalarının alındığı laik bir ülke...

Eminim bir çok kişi şu anda bana kızıyordur...

Dostlar hangi görüşte olursanız olun doğru teşhiş koymadan hiç bir konuyu düzeltemeyiz.

Elbette! düzeltmek isteyen kaç kişi var?

Masada konu sıkıntısı yok Allah’a çok şükür... Üçüncü kadehten sonra tarım, sonra dolar kaç lira olur...

Dördüncü kadeh; ‘Herşey çok güzel olacak’ coşkusu

Beşinci kadeh; iş ve kadın cinayetleri birde çocuk istismarı

Altıncı kadeh; abi konu neydi?

İşte Türkiye özeti....

Hepinize sağlıklı, umutlu, mutlu bayramlar....

01 Haziran 2019

Recep Tayyip Erdoğan' in şahsen kabul edemediği durum.

Nükleer silahlar, uluslararası ilişkilerde hep tartışma konusu. Cumhurbaşkanı ve AKP Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan, Sivas'da Orta Anadolu Ekonomik Forumu'nda konuştu. Yaptığı açıklamayla nükleer silahları bir kez daha gündeme getirdi. Erdoğan, "Birilerinin elinde nükleer başlıklı füze var. Ama benim elimde nükleer başlıklı füze olmasın! Ben bunu kabul etmiyorum." dedi.

Evet "Benim elimde", örneğin "Türkiye'nin" ya da "Silahlı kuvvetlerimizin" değil... Bu söylem benim dikkatimi çekti. Tüm batı dünyası sizi diktatör olarak nitelerken bu gibi söylemler çok tehlikeli.

Cumhurbaşkanı ve AKP Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan da "Yanıbaşımızda İsrail var mı? Var. Bütün her şeyle onunla korkutuyor." diyerek nükleer silahların caydırıcılık yönüne dikkat çekti.

Amerika Birleşik Devletleri (ABD) ve Rusya, nükleer silah denilince ilk akla gelen ülkeler. İki ülkenin bu sene yaşadığı Orta Menzilli Nükleer Silah Antlaşması (INF) krizi, nükleer silahların durumunu yeniden gündeme getirmişti.

Amerikan yönetimi Rusya'nın Orta Menzilli Nükleer Silah Antlaşması'nın bazı kurallarına uymadığı gerekçesiyle 2 Ağustos 2019'da bu anlaşmadan resmen çekildi. 1987 yılında imzalanan anlaşma, 500 - 5 bin 500 kilometre menzili olan füzelerin karadan fırlatılmasını yasaklıyor. Füzelerin savaş uçaklarından ya da denizden fırlatılması anlaşma kapsamında bulunmuyor.

ABD ve NATO, Moskova'nın orta menzilli füzeler geliştirerek ve bunları karaya yerleştirerek anlaşmayı ihlal ettiğini savunuyor.

Rusya'nın başta Ukrayna olmak üzere Doğu Avrupa ülkelerini bu füzelerle tehdit ettiği eleştirileri yapılıyor. Moskova ise ABD'yi, anlaşmayı uzun yıllar önce ihlal etmeye başlamakla suçluyor.

ABD'nin Çin Denizi'nde askeri varlığını artıran Pekin'e karşı yeni orta menzilli füzelere ihtiyacı olduğunu dile getiren bazı uzmanlar, anlaşmadan çekilmenin iki süper güç arasında yeni bir silahlanma yarışına yol açabileceği görüşünde.

Hangi ülkede ne kadar nükleer başlık var?

Dünya üzerinde ne kadar nükleer silah olduğu tam bilinmiyor. Farklı araştırma kurumları birbirine yakın farklı sayılar sunuyor. Bunlar derlendiğinde nükleer silah sayısının 14 bin 995'e kadar çıktığı tahmin ediliyor. Bu silahlar genelde 'caydırıcı güç' olarak görülüyor ve elinde bu silahları bulunduran ülkeler askeri güç olarak diğer ülkeler üzerine ciddi baskı ve hakimiyet kuruyor.

Peki, kaç ülke nükleer silah sahibi? Hangi ülkede ne kadar nükleer silah var? Stockholm Uluslararası Barış Enstitüsü (SIPRI) ve Amerikan Biliminsanları Federasyonu'na (FAS) göre 9 ülkede nükleer silah bulunuyor.

Kaynak: SIPRI

Rusya:

Listenin başında 6 bin 850 nükleer başlığa sahip Rusya var. Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin ülkenin nükleer cephaneliğini tek başına kullanmaya karar verme yetkisine sahip.

Ülkenin nükleer silah programının ayrıntılarıyla ilgili çok az bilgi var. Ancak açık kaynakların verdiği bilgilere göre, Putin, Savunma

Bakanı ve Genelkurmay Başkanı ile birlikte yaklaşık 11 kg ağırlığında bir "Cheget" (nükleer çanta) taşıyor.

Putin'in hiç ayırmadığı ve nereye giderse beraberinde götürdüğü 'nükleer çantası' (nuclear briefcase) adı verilen çantada nükleer saldırılara karşı erken uyarı sistemi ve nükleer saldırı emrinin verileceği şifreler yer alıyor. Çanta olası bir nükleer saldırıya karşı çabuk ve etkili bir şekilde cevap verebilmek için geliştirildi.

ABD:

İkinci sıradaki ABD'nin 6 bin 450 nükleer silahı bulunuyor. ABD Başkanı Donald Trump'ın Kongre'ye danışmadan nükleer füze fırlatma yetkisi bulunuyor.

Trump'ın "Benim masamda onunkinden (Kim Jong-Un) çok daha büyük ve güçlü bir buton var ve daha iyi çalışıyor." ifadeleri ABD senatosunda tartışmalara yol açmıştı.

Bazı senatörler, askeri yetkililerin 'körü körüne her emri yerine getiremeyeceğini' belirtirken bir başka senatör şöyle konuştu: "Hiç kimse, insanlığın yarattığı en tehlikeli silahı tek başına kullanma gücüne sahip olmamalı."

Fransa:

İlk nükleer denemesini 13 Şubat 1960 tarihinde yapan Fransa, 24 Ağustos 1968'de de hidrojen bombası elde etti. Yine aynı sene Amerika'nın yardımı olmadan ilk hidrojen bombasını üretti. Halen yaklaşık 300 adet nükleer başlığa sahip olduğu sanılıyor.

Fransa'da da nükleer saldırı kararı Fransız Cumhurbaşkanı'nın elinde. Cumhurbaşkanı aynı Rusya'da ve ABD'de olduğu gibi nükleer kodlarının içinde bulunduğu bir çanta taşıyor ve olası ciddi bir tehdit karşısında bu silahları kullanma yetkine sahip.

İngiltere:

İlk nükleer denemesini 3 Ekim 1952'de gerçekleştiren Birleşik Krallık, 8 Kasım 1957'de de hidrojen bombası elde etti. Son verilere göre İngiltere'de yaklaşık 225 adet nükleer başlık bulunuyor.

İngiltere'nin nükleer cephanesine 'Trident' deniliyor ve füzelerin atılmasına ilişkin karar verme yetkisi ülkenin başbakanına veya onun belirlediği milletvekiline ait.

Yeni bir başbakanın göreve başladığında yazdığı dört "son çare mektubu" Birleşik Krallık'ın nükleer cephaneliğinin bir bölümünü oluşturan Vanguard denizaltılarına veriliyor.

Söz konusu denizaltıların ülke ile irtibatlarının kesilmesi ve ülkenin saldırıya uğraması halinde, o mektupta verilen talimatlar takip ediliyor. Mektupların içeriği çok gizli ve her seçimde yok ediliyor.

Çin:

Çin'in nükleer lansman protokolü hakkında fazla bilgi bulunmuyor. Çin, 16 Ekim 1964'te ilk füzyon, 17 Haziran 1967'de ise ikinci füzyon denemesini başarıyla gerçekleştirdi. 1964 ile 1996 yılları arasında 45 nükleer test yapan ülkenin şu anda 280 adet nükleer başlığa sahip olduğu tahmin ediliyor.

Pakistan:

İlk nükleer testini 1998'de gerçekleştiren Pakistan'ın 140-150 civarında nükleer silaha sahip olduğu sanılıyor. Pakistan'da başbakan, Nükleer Komuta Makamı'na başkanlık yapıyor ve dolayısıyla nükleer silahı kullanma yetkisi de ona ait.

Hindistan:

Hindistan'ın 130 ila 140 nükleer silah başlığına sahip olduğu tahmin ediliyor. İlk nükleer test ülkede 1974'te gerçekleştirildi. Hindistan'da 'nükleer düğmeye basma' yetkisi başbakana ait. Ülkenin başbakanı, düşmana karşı bir nükleer saldırı yetkisine sahip tek organ olan Nükleer Komuta Makamının (NCA) "siyasi konseyine" başkanlık ediyor.

İsrail:

İsrail'de nükleer başlık sayısının yaklaşık 80 adet olduğu düşünülüyor. İsrail'in nükleer politikaları hakkında çok az bilgi var. Ancak çok sayıda uzman ülkenin nükleer cephaneliğinin tek bir kişi tarafından kontrol edilmediğini ve "sıkı bir sivil kontrol sistemine" tabi olduğunu öne sürüyor.

Uluslararası toplum, bu ülkenin nükleer silahlara sahip olduğundan şüphe etmiyor. Ancak İsrail, nükleer silahlara sahip olup olmadığı hakkında hiçbir zaman resmi açıklama yapmadı.

Kuzey Kore:

Sık sık yaptığı füze denemeleriyle gündeme gelen Kuzey Kore'nin ise 10 ila 20 nükleer silah başlığına sahip olduğu tahmin ediliyor.

05 Eylül 2019

İsteseniz de istemeseniz de....

“İsteseniz de istemeseniz de Kanal İstanbul'u yapacağız” dedi her şeye muktedir, Adalet ve Kalkınma Partisi Başkanı, seçilmiş Cumhurbaşkanı Recep Tayip Erdoğan. Bazılarının deyimi ile Başkan bazılarının deyimi ile Reis. Reis haklı, madem seçtiniz katlanacaksınız. Kısmet olur da yapılırsa, yeni seçimlere kadar isteseniz de istemeseniz de katlanacaksınız... İşte ileri demokrasi! Peki başka nelere katlanacaksınız?

En önce aptal yerine konmaya..

2019'da dünyada 'Basın Özgürlüğü' konusunda, genelde kardeş denilip küçük görülen Pakistan'ın 15 sıra gerisine düşüp 157. sırada; OECD ülkeleri içerisinde ise sonuncu ülke olmaya... Dünyada demokrasisi son 10 yılda en çok gerileyen iki ülkeden birisi olma onuruna katlanacaksınız.

Küresel Adalet Endeksinde hukukun üstünlüğü sıralamasında 126 ülke arasında 109. sıraya gelmeye. Hukukun üstünlüğü sıralamasında benzer gelire sahip 38 ülke arasında ise 37. sırada yer almaya katlanacaksınız.

Yargı bağımsızlığı sıralamasında 2007'de 50. sıradayken 2019 yılında 104. sıraya gerilemeye.... Aynı konuda 41 OECD ülkesi arasında sondan birinci olmaya katlanacaksınız.

Şeffaf yönetilen ülkeler sıralamasında 180 ülke arasında 78. sırada olmaya... Bilgi edinme hakkı ya da şikayet mekanizmalarında yurttaş katılımı ve hükümetin bilgi paylaşımı gibi konularda 102 ülke arasında, 82. sırada olmaya katlanacaksınız.

Makro ekonomik göstergelerin istikrarına dair yapılan sıralamada son dokuz yılda 64. sıradan 129. sıraya gerilemeye... Enflasyon

sıralamasında 10 yıl önce, 141 ülke arasında 88. sırada iken, 131. ülke konumuna gerilemeye katlanacaksınız.

O bizi kıskanan 28 Avrupa Birliği ülkesindeki toplam işsiz sayısının üçte biri kadar işsize sahip olmaya... Dünya Bankası'nın yaptığı beşli sınıflamaya göre gelir dağılımında en kötü olan dördüncü grupta yer alarak, 38 OECD ülkesi arasında 34. sırada düşmeye katlanacaksınız.

Zengin ile yoksul arasındaki farkın en çok olduğu son 2. Avrupa ülke olmaya... İstatistikler üzerinde bilinen tüm oynamalara karşın, 35 OECD ülkesi içerisinde 2018 yılında gıda enflasyonu en yüksek ülke olmaya... Emeklilik sisteminde Tayland ve Arjantin'den sonraki dünyadaki en kötü emeklilik sistemi sahip olmaya katlanacaksınız.

Küresel Barış Endeksi'nde 163 ülke arasında 152. sırada yer alarak 2019 yılında, Avrupa'da barışa en uzak ülke olmaya... Sudan, Kolombiya gibi ülkelerin arkasında kalıp dünyada terörizmin en çok etkilediği 16. ülke olmaya katlanacaksınız.

Kırılgan Devletler Endeksi'nde İran, Mısır, Lübnan gibi ülkelerle aynı ligde olup 178 ülke arasında en kırılgan 59. Ülke olmaya;

Mart 2019 rakkamları ile kamunun 454, özel sektörün 300 milyar dolar borcunu ödemeye;

Tüm gazetelerin aynı başlıkla çıkmasına;

Seçilenlerin seçenleri kulları gibi görmesine;

Günde en az bir kadının sözde namus nedeni ile bir erkek tarafından katledilmesine;

'İş kazası' başlığı altında yılda 2000'den çok sayıda kişinin cinayete kurban gitmesine;

PISA testinde OECD ortalamasının altında kalarak 37 ülke arasında 31. Sırada kalmaya;

Çocuk istismarının yüzde 700 artışına;

Geçmediğiniz yol ve köprülerin, tedavi görmediğiniz hastanelerin parasını ödemeye;

Yoksulluk ve gelir dağılımı eşitsizliğine;

Yetkililerin yetkili ama sorumsuzluğuna;

Toplumsal cinsiyet eşitsizliğine;

Toplumsal duyarsızlıklara;

Bilimin yok sayılmasına;

Her ilkede, her değerde aşınmaya katlanacaksınız.

Daha katlanılabilir bir ülke umudu ile iyi yıllar....

31 Aralık 2019

Korona virüslü yarınlar...

Herkesin kafasındaki en büyük soru “Koronavirüs sonrası bizi nasıl bir dünya bekliyor?” Ne yazık ki soru yanlış. Bence doğrusu “Bundan sonra Koronavirüs ile nasıl yaşayacağız?” olmalı. Eğer koronavirüs kendini evrimleştirip insana bulaşmayı bırakmazsa ya birlikte yaşamayı öğreneceğiz ya da uygarlık dediğimiz bu doğayı hoyratça kullanan insanlık yok olacak. Yani bu virüs ile yaşamak için yeni yöntemler yeni düzenler geliştirmemiz gerekiyor.

Yoksulları değil varsılları doyurmaya çalışan bu düzen daha fazla yürüyemezdi. Eğer koranavirüs olmasaydı da bence sonunda bir biçimde, bugün değilse de yakın gelecekte çökecekti.

Herşeyin başı sağlık dememize karşın, aslında dünyada herşeyin başı ekonomi idi... Öyleyse, ekonominin penceresinden bakalım.

Koronavirüs salgınını atlatan (atlatabilirsek) şirketler, sonraki dönemde üretim, işçi yerleştirme, işçi güvenliği, dışsatım (ihracat), dışalım (ithalat) ve halka satışta (parakende) izleyecekleri yöntem ve uygulamaları zorunlu olarak değiştirecek. Bunu başarı ile değiştirebilenler iş hayatında var olmayı sürdürecektir.

Peki başka neler olacak?

- Büyük olasılıkla Çin güç kaybedecek.
- Tüm dünyada ekonomi küçülecek.
- Stok anlayışı değişecek.
- Tüketim alışkanlıklarımız değişecek.
- Yerel üretimler güçlenecek. Yerli malı yurdum malı anlayışı güçlenecek. Yoksa o ulusların yaşama şansı kalmayacak.
- Sosyal mesafe bırakarak yaşamayı öğreneceğiz.

- Alt yapısı yeten ülkelerde evden çalışma kaçınılmaz olacak.
- Uluslararası truzim yok denecek kadar azalacak.

Ya da

- İlaç bulunacak.
- İnsan bedeni korona ile savaşmayı öğrenecek.

Hangisi olursa olsun artık hiçbir şey aynı olmayacak.

Eğer insanlar ve örgütleri, bu durumdan ders çıkartırlarsa, oluşturulacak yeni düzenlerin daha insalcıl olma şansı hatta zorunluluğu doğacak.

Sağlık sisteminin özel sektöre bırakılmayacak kadar önemli olduğu ve sağlık sistemine daha çok bütçe ayrılması gerektiği anlaşılacak.

Doğa ile savaşılmayacağını kabul edip onun kuralları ile yaşayacağız.

Tüketim alışkanlıklarımızı değiştireceğiz ve bilinçli, azgın tüketici değil, neye gereksinimi olmadığını bilen insanlar olacağız.

Anlayacağınız normalin tanımları değişecek ve yeni normal ile yaşayacağız....

27 Mart 2020

Korona bize neler öğretiyor?

Neler öğretmedi ki... Cehaletin sadece bir din ya da kültür ile bağlantılı olmadığını, dünya korona pandemisi kadar cehalet pandemisinin de yaygınlığını, insanların bilmek yerine inanmayı seçtiklerini bize yaşayarak öğretti. Dahası mı? Seçtiğimiz yaşam tarzlarının doğa ile uyumlu olmadığını, kapitalizmin insanlar için bir zulüm olduğunu, silahlar için değil sağlık için para harcanması gerektiğini, eğer bir küreselleşme olacaksa bunun sermaye için değil bilim ve insanlık için olması gerektiğini de öğretti.

İnsanlar komplo teorileri çok seviyor. Tabii televizyonlar kaçırır mı? Her kanal, hiç bir konuda uzman olmamasına karşın her konuda teori üreten insanlarla dolu. Size de sosyal medyadan gelmiştir. 5G teknolojisinin virüsün yayılmasını hızlandırdığı ya da neden olduğu yönündeki mesajlar. Bunları yazan adamlara bakıyorsun ne tıp konusunda bilgisi var ne de iletişim teknolojisi üzerinde. Bilgisayar kullanmaktan başka bilişim konusunda bir bilgisi yok!

Peki bilim insanları ne diyor bu konuda? Bu iddianın hiçbir temeli bulunmadığını, 5G teknolojisi ile korona virüsü bağlantısının biyolojik açıdan olanaksız olduğunu söylüyorlar

Sonra bir kahraman çıkıyor İngiltere’de 5G istasyonunu yakıyor. Bize maske gerekmez, bizde muska var diyenden farkı ne? Ya da sokakta aynı kaşıktan herkesin ağzına dualı şarap veren papazdan? Veya kilise Allah’ın evi, buraya virüs giremez diyen, ayinlerde binlerce kişiye virüs bulaştıran Amerikalı papazdan ne farkı var?

Bu papazın ülkesinin seçilmiş başkanı Trump çıkıp 'Maske yerine atkı / şal ile yüzü kapatmak daha iyi. Çünkü daha kalın' diyebiliyor.... Buyur buradan yak! Böyle papaza böyle başkan!

Bir de Türkmenistan var... Devlet başkanı 'koronavirüs' sözcüğünü kullanılmasını yasakladı. Salgından söz edenler veya sokakta maske takanlar gözüaltına alınıyor. Hem de Türkmenistan'ın komşusu koronadan silkelenen İran iken. Herhalde ismini söylemezsek bize gelmez, gelenler de ilgi görmediğinden çeker gider diye düşünüyorlar.

Örnekleri çoğaltmak olası. Hem de dünyanın her yerinden...

Bir de bana birşey olmazcılar var. Şanslarına mı güveniyorlar ya da kaderciler mi? Akıl dağıtılırken nasiplenemediler mi anlayamadım ama bu insanlar toplum sağlığı için en az koranavirüsü kadar etkin.

Amacım akıl ile inancı karşılaştırmak değil am bugünler önce akıl, bilgi ile hayatta kalacağımız günler. Sen akıl ve bilgi ile davran, sonra gereksinim duyuyorsan duanı da, ibadetini de et.

Güzel deneyimler de yaşıyoruz. İnsanların sokaktan ayağını kesmesi bile doğada güzel değişimler yarattı. Hava temizlenmeye başladı, bir çok “büyük” şehrin sokaklarında geyikler, yaban keçileri ve domuzlar geziyor...

Sayılar doğru söyler diyerek yaşadığım iki ülkenin resmi bilgilerini karşılaştırmak istiyorum.

Avustralya'da il kayıtlı vaka sayısı 26 Ocak'da 4 olarak bildirildi ve 72 gündür savaşıyor.

Türkiye’de ise ilk kayıtlı vaka sayısı 11 Mart’da 1 olarak kayda girdi ve 27 gündür savaşıyor.

Anlaşılan Türkiye Avustralya’ya göre 45 gün avantajlı ya da 45 gün arkadan geliyor.

Önce tüm dünyaya bakalım: Vaka sayısı 1.324.282

Vaka sayısına göre sıralama;

1. ABD 352.249
9. Türkiye 30.217
21. Avustralya 5.795

Toplam teste göre sıralama

1. ABD 1.840.597
8. Avustralya 303.536
12. Türkiye 202.845

Toplam ölüme göre sıralama;

1. İtalya 16.523
12. Türkiye 649
46. Avustralya 41

Tedavi edilene göre sıralama;

1. Çin 77.078
13. Avustralya 2.432
15. Türkiye 1.326

Bir milyon kişideki vaka sayısına göre sıralama;

1. Vatikan 8.739

51. Türkiye 358

65. Avustralya 227

Bir milyon kişideki ölüm sayısına göre sıralama;

1. San Marino 943

41. Türkiye 8

77. Avustralya 2

Bir milyon kişideki test sayısına göre sıralama;

1. Faeroe Adaları 100.976

22. Avustralya 11.903

62. Türkiye 2.405

Sayıları yorumlamak size kalıyor.

Sonuç Evinde kal ki dünyada kalabilesin...

Sağlıklı kalın!

Kaynak: worldometers / 6 Nisan 2020

07 Nisan 2020

Siz korona ile uğraşırken...

Tüm dünya salgın derdine düşmüşken Türkiye’de insanlar buna ek olarak bir de zor ekonomik koşullar ile can çekiyor.... Peki seçilmiş merkezi yönetimdeki iktidar sahipleri bu arada neler yapıyor? Yanlış anlamayın yapamadıklarını değil, yaptıklarını soruyorum. Örneğin maskeyi ücretsiz yapıp para ile satılmasını yasaklayıp dağıtımını da yapılmasından sözletmiyorum... Korona virüsü ile savaşıma ya da önlemleri dışında yaptıkları neler?

Hakkını verelim bu konuda iyi çalışıyorlar...

Bu yazıda kısa kısa başlıklar ile son bir ayda iktidarın çalışmalarını değineceğim. Eminim bazılarını muhalif basından, hani Cumhurbaşkanı’nın medyadaki virüsler diye tanımladığı kişilerden duymuş ya da okumuş olabilirsiniz, ama kaçırdıklarınızı da bu yazıda bulacaksınız.

Bir bakanın başını yese de maskeli Kanal İstanbul ihalesi unutulur gibi değildi.

“Biz bize yeteriz” yeter miyiz bilmiyorum ama CHP’li belediyelerin yaptığı yardım kampanyaları yasaklandı. Gerekçe: Devlet içinde devlet olmazmış... Bence korkulan devlet içinde devlet olmak değil devlet içinde devlet adamı olma korkusu.

Bunun bağılı olarak CHP’li belediyelerin aşevleri de kapatıldı... Sanki tavır, siz bizim aç bıraktıklarımızı nasıl doyurursunuz tadında!

Cuma akşamı saat onda hafta sonu sokağa çıkma yasağının ilanı ile meydana gelen sokağa çıkma eylemleri korona kutlamalarına dönünce içişleri bakanı kendisinin ve bazılarının yeteneksizliğinin

sonunda istifa etti. Eeeeeeeee... O kadar ileri demokrasimiz var ki istifası kabul edilmedi.

Geçen yaz orman yangınlarında motorları olmadığı söylenen sonra havacılık fuarında hepsinin uçtuğunu gördüğümüz Türk Hava Kurumu'nun 11 uçağı yeni atanan kayyum tarafından satıldı.

Korona virüsü yüzünden işsiz kalan yüz binlerce vatandaş günlük gıda ihtiyacını karşılamakta bile zorlanırken, kamuda birden fazla kurumdan çifter çifter yüklü maaşlar alan üst düzey bürokratlarla Cumhurbaşkanı kararıyla kamuda çalışıp kamunun diğer kurumlarında yönetim, denetim ve tasfiye (kayyumlar dahil) görevlerinde bulunanlara ödenen tüm ücretlerin vergisini devlet üstlendi. Anlayacağınız ilk maaşlardan sonraki maaşlar yükselecek.

Adaletten vazgeçtim de devletin kendisine vergi ödemesi ne! Merkez bankasının "Biz bize yeteriz" kampanyasına yardım yapması gibi.. Sağ cebimdeki parayı sol cebime koy.

Salda Gölü için söylenecek söz bile yok! Dipsiz Göl'ün başına gelenlerden sonra yurdum mütahitleri bir başarıya daha imza attı. Sözde tüm yönetenlerin haberi olmadan dünyada bir eşi olmayan doğa harikası Salda Gölü'nün beyaz kumlarına (fossil) dozer ve kamyonlarla daldı ve gölün seviyesinden bir metre aşağıya kadar kamyon kamyon harfiyat yaptı.

Cumhurbaşkalığı İletişim Başkanı Fahrettin Altun, boğaz manzaralı vakıf arazisine inşaat yaptı. Bunu haber yapan habercilere terör soruşturması açıldı..

Koyun can derdindeyken 1.8 milyar dolarlık ödeme garantili Aydın Denizli otoyol ihalesi yapıldı...

...ve Atatürk Havalimanı'na hastane inşaatı yapımına başlandı. Ama bilin bakalım neresine? Maliyeti 2 milyar olan iki paralel pistin üstüne. Bu kadar aptal olabilirler mi? Bence hayır. Bilmem anımsıyor musunuz Atatürk havaalanı tekrar açılsın kampanyaları yapıliyordu ya artık yapılamayacak! Ayrıca havaalanı artık kullanılamayacağına göre diğer araziler de inşaaata açılabilir. Dahası mı etraftaki binalara uçak inişi olduğunda çok kat izni verilmiyordu. Önümüzdeki 10 yıl içinde hayatta kalabilirsek o bölgede 20-30 katlı binalar görürüz.

Herkez doğalgaz, elektrik faturalarında erteleme beklerken şirketler saat okumayı bırakıp iki yıllık ortalamaya göre fatura göndermeye başladı.

Dolar 7 liraya milim kala, damat bakan daha halen bu sene Türkiye %5 büyücek diyor.

Korona nedeni ile 60.000 askerin terhisi durdulurken 90.000 hükümlü salıveriliyor.

Ahaber Foxtv'yi tarafsız haber yapmaya davet etti...

Allahım sen benim aklımı koru!!!!

Korona konusuna girmeyip sadece iktidarın yaptıklarını yazacaktım ama dayanamadım.

Ders kitaplarına girecek bir yapamadığı konu üzerine de iki çift söz etmek istiyorum.

Konu bir aydır dağıtılamayan MASKE...

Maskesiz gezmek yasak ama maske yok.

Sosyal devlet olarak iktidar 47 ülkeye dağıttığı gibi Türkiye’de de ben dağıtacağım dedi. Ve dediği ile kalıyor. Bir ay içinde dağıtım için bir çok yöntem belirledi ama hiç birini gerçekleştiremedi.

Son olarak eczanelerde dağıtılacağı söylendi. Peki bunu söyleyenler dört işlem biliyor mu?

Kısa bir hesap yapalım...

Dağıtılacak nüfus 40 milyon olsun. 10 günde bir 5 adet içeren paket alacaklar yani ayda 3 kez paket alacak.

Kabaca ayda 40 milyona ayda 120 milyon paket alacak.

Peki kaç tane eczane var Türkiyede 24 bin.

Tüm Türkiye’deki nüfusun ve eczanelerin yurt çapında eşit oranda dağıldığını varsaysanız ki olası değil.

Eczane başı ayda 5,000 paket teslimi demek.

Haftada 6 günden günde 208 kişi demek. Telefona gelen kod isim soyadı filan bir kişi için 5 dakika harcansa bir eczacının günde 17-18 saat dağıtım yapması gerek.

Demek ki her eczanenin bedava maske dağıtmak için en az iki kişi çalıştırması gerek.

Bir de buna ilaç almaya gelen diğer hastaları ekle ki, eczaneler korona hastalarının bulunma olasılığı en yüksek yerler.

Bu kadar insanı küçük alanlara sokmakla oluşacak hijyen konusuna girmiyorum bile.

Anlayacağınız son bir ayda yine kabalığa, bayağılığa, yandaşlara ve aptallığa maruz kalmaya devam ettik

17 Nisan 2020

Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nın çocuk kısmını kutladık

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk bayramının çocuk kısmını kutladık... Ya EGEMENLİK? Egemen demek sözünü geçiren, üstünlük kazanan demek. Peki “Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir” demek sözü geçen, üstün olan millettir demek değil mi? Bırakın milletin üstünlüğünü, milletin seçip gönderdiği vekillerinin bulunduğu meclisin ne kadar üstünlüğü kaldı? 2020’de meclis 100 yıl öce kurulan ilk meclisten daha mı egemen? Hiç sanmıyorum!

1920 ortamında iki egemen güç vardı. Biri İstanbul’da padişah ve damat Ferit, diğeri Ankara’da istiklal ateşi ile yanan, halkın Anadolu meclisi.

Peki 100 yıl sonra kutlamalarda durum ne? Simgelerin önemli olduğunu düşünerek bakmak bence çok önemli.

Kasıtlı olarak mı? cehaletten mi? bilinmez ama, 100 yıl sonra 23 Nisan 2020’de tek adam ve damad gene İstanbul’da.

Kutlamalara katılanların %90’nın samimi coşkusundan kuşku yok fakat içerikle sorunum var.

Virüs tehditi altında yapılan kutlamaların can alıcı noktası ülkenin her noktasında saat dokuzda tüm yurttaşların bir ağızdan İstiklal Marşı okuyacak olmasıydı.

AKP’li Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ın konuşması bitmediği için Meclis’teki İstiklal Marşı töreni bekletildi, 21:04’te gerçekleştirildi.

Halk ise 21:00'da evlerinden İstiklal Marşını okudu.

Anlaşılan şudur ki seçenler, yönetenlerden daha özgür, ve seçilenlerden daha sözünün eri.

Bugün 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramını evlerinde kutlayan çocuklar, AKP'den başka iktidar Erdoğan'dan başka lider görmediler. Ama dünkü görüntüler gösteriyor ki Mustafa Kemal Atatürk'e yapılan bunca saldırıya karşın, çocukların yüreklerinde hala, hem de daha hiç görmedikleri büyük önderin ateşi var. Bu akla, bilime dayanan Atatürk aklının ne kadar güçlü olduğunu gösteriyor.

Çünkü Atatürk ilkeleri, halkın egemenliği ve onun evrensel doğrular üzerinden ilerlemesini önerir ve bu doğası gereği engellenemez.

Şimdi gelin bir hayal kuralım 2020 yılındaki 600 milletvekilini parti ayırmadan alt alta yazın.

Bu milletvekilleri 1920'de yani günümüzden 100 yıl önce kurulan 1.Meclis'de yer alırlar mıydı?

Ya da şöyle soralım.

100 yıl önce yaşasalardı, bu dünya görüşü ile padişahın İstanbul'daki meclisinde mi olurlardı yoksa halkın Ankara'daki meclisinde mi olmak isterlerdi?

Kaç tanesin, Ankara'daki 1. Meclisi'nde olurlardı diye kefil olursunuz?

Cumhuriyet, az çok demokrasinin birikim ve olanakları ile geldikleri yerlerde, gece rüyalarında padişahlık gören, egemen, yetkili ama sorumsuz kişiler ile bir arpa boyu yol alamaz!

Nice ulusal bayramları bilinçle kutlamak üzere.....

24 Nisan 2020

Kalbura dönen Anayasa....

Manav Recep beyden Cumhurbaşkanı Recep beye kadar seksen küsür milyonun uymasının zorunluluk olduğu, bir ülkenin tüm kişiliğini belirleyen en üst yasaları oluşturan yasalara ANAYASA denir. Bugün yürürlükte olan anayasa bu toprakların beşinci anayasası.... İlki 23 Aralık 1876'da Kânûn-ı Esâsî "Temel Kanun" ya da Anayasa olarak Osmanlı döneminde kabul edildi. Ancak, 1878'de II. Abdülhamit tarafından askıya alınmış, 24 Temmuz 1908 ihtilali sonucunda ise yeniden yürürlüğe girmiş.

İkinci anayasa 1921 Anayasası'dır. 1921 Anayasası, Türkiye'nin ilk anayasasının ilkelerini belirleyen; 85 numaralı ve kabul tarihi 20 Kânun-ı Sani 1337 (20 Ocak 1921) olan, 23 madde ve bir ayrık maddeden oluşan kısa çerçeve anayasa niteliğinde bir belgedir.

Bazı tanımlamaların aksine, 20 Ocak 1921 tarihli ilk Teşkilat-ı Esasiye Kanunu, Türkiye'nin ilk anayasasıdır. Anayasa için gerekli norm, kabul için oy oranı ve maddeler yönünden yeterli olmadığı görüşlerine rağmen Türkiye'nin ilk Anayasası olarak kabul edilmiştir. Çünkü Türkiye Cumhuriyeti 1923 yılında ilan edilmiştir.

20 Nisan 1924'te yürürlüğe giren 1924 Anayasası ya da resmî adıyla Teşkilât-ı Esasîye Kanunu, 1921 tarihli Teşkilât-ı Esasîye Kanunu'nu yürürlükten kaldırmıştır. 10 Ocak 1945'te içeriği değiştirilmeden, dili Türkçeleştirilerek yeniden kabul edilmiş; bir kaç önemli değişiklikle 1961'e dek yürürlükte kalmıştır.

Dördüncü Anayasa 1960 hükûmet darbesinden sonra hazırlanarak 9 Temmuz 1961'de kabul edilen 1961 Anayasası'dır, ve 1924 Anayasası'nı yürürlükten kaldırmıştır. 1961 Anayasası, genç

subayların yaptığı 27 Mayıs askeri müdahalesinin ardından, 37 yıllık bir dönemde gelişen politik yaşamın ve özellikle de çok partili siyasi ortamın gereklerini daha iyi karşılayacak bir anayasaya gerek olduğu için düşünülmüş. Bu anayasanın Soğuk Savaş dönemine aykırı olarak özgürlükleri arttıran bir anayasa olduğu söylenir ancak birçok hukukçu bu özgürlüğü kullanacak mekanizmaların getirilmediğini söyler.

Bugün halen kullanılan beşinci Türkiye Cumhuriyeti Anayasası veya 1982 Anayasası, Türkiye'nin 1982'den bu yana geçerli olan anayasasıdır. 12 Eylül Darbesi sonrasında askeri yönetim emriyle Danışma Meclisi tarafından hazırlanmış ve 18 Ekim 1982 tarihinde kabul edilerek yürürlüğe girmiştir. Anayasanın ilk üç maddesinin değiştirilmesi ve değiştirilmesinin önerilmesi dördüncü madde ile yasaklanmıştır. Bu Anayasa, bugüne kadar yirmi bir kez değişikliğe uğramıştır.

Gelelim aklıma takılan, Anayasanın değişmez ilk üç maddesine;

1. Yönetim biçimi

Madde 1: Türkiye Devleti bir Cumhuriyettir.

2. Cumhuriyetin Nitelikleri

Madde 2: Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, millî dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk Devletidir.

3. Devletin bütünlüğü, Resmî Dili, Bayrağı, Millî marşı ve Başkenti

Madde 3: Türkiye Devleti, ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütündür. Dili Türkçe'dir. Bayrağı, şekli kanununda belirtilen,

beyaz ay yıldızlı al bayraktır. Millî marşı “İstiklal Marşı”dır. Başkenti Ankara’dır.

4. Değiştirilemeyecek Hükümler

Madde 4: Anayasanın 1 inci maddesindeki Devletin şeklinin Cumhuriyet olduğu hakkındaki hüküm ile, 2 nci maddesindeki Cumhuriyetin nitelikleri ve 3 üncü maddesi hükümleri değiştirilemez ve değiştirilmesi teklif edilemez.

Peki değiştirilmesi yasak olan bu 3 madde değişmedi mi?

Birinci maddede sorun yok. Hala cumhuriyetiz.

İkinci madde cumhuriyetin niteliğini tanımlıyor. Bu tanımda bizi İran, Çin yada Kongo Cumhuriyetlerinden ayırıştırıyor.

İkinci maddedeki niteliklere tek tek bakalım

- Toplumun huzuru...

Son 10 yıldır toplumun ne kadarı huzurlu diye sormak bile saçma geliyor bana, huzur nedir diye sormak daha mantıklı gibi.

- Millî dayanışma

Özellikle yönetenlerin siz biz, zengin fakir, Türk Kürt, Sünni Alevi gibi ayrımcı yaklaşımları sonucunda milli dayanışma kaldı mı?

- Adalet anlayışı

Hangi adalet? Yönetenlere eleştiride bulunanların aylarca, hiçbir kanıt yokken içerde tutulması ya da bir iş başvurusunda kişinin hangi parti ya da cemaatten olduğuna bakılması adalet anlayışının tükendiği son noktadır

- İnsan haklarına saygı,

Şu anda bu konuda dünyada kacıncı sırada olduğumuz belli.

- Atatürk milliyetçiliğine bağlılık,

Sarhoş olarak nitelendirilen, her fırsatta hakarete uğrayan hatta hakaret etmenin prim yarattığı, yeniden yazılmaya çalışılan tarihte yer verilmeyen kişinin milliyetçiliğine neden bağlı kalınsın ki?

- Başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk Devletidir.

Başlangıç bölümü ne diyor?

“Türk Vatanı ve Milletinin ebedi varlığını ve Yüce Türk Devletinin bölünmez bütünlüğünü belirleyen bu Anayasa, Türkiye Cumhuriyetinin kurucusu, ölümsüz önder ve eşsiz kahraman Atatürk’ün belirlediği milliyetçilik anlayışı ve O’nun inkılâp ve ilkeleri doğrultusunda;

Dünya milletleri ailesinin eşit haklara sahip şerefli bir üyesi olarak, Türkiye Cumhuriyetinin ebedi varlığı, refahı, maddî ve manevî mutluluğu ile çağdaş medeniyet düzeyine ulaşma azmi yönünde;

Millet iradesinin mutlak üstünlüğü, egemenliğin kayıtsız şartsız Türk Milletine ait olduğu ve bunu millet adına kullanmaya yetkili kılınan hiçbir kişi ve kuruluşun, bu Anayasada gösterilen hürriyetçi demokrasi ve bunun icaplarıyla belirlenmiş hukuk düzeni dışına çıkamayacağı;

Kuvvetler ayrımının, Devlet organları arasında üstünlük sıralaması anlamına gelmeyip, belli Devlet yetki ve görevlerinin kullanılmasından ibaret ve bununla sınırlı medenî bir işbölümü ve işbirliği olduğu ve üstünlüğün ancak Anayasa ve kanunlarda bulunduğu;

Hiçbir faaliyetin Türk millî menfaatlerinin, Türk varlığının, Devleti ve ülkesiyle bölünmezliği esasının, Türklüğün tarihî ve manevî değerlerinin, Atatürk milliyetçiliği, ilke ve inkılâpları ve medeniyetçiliğinin karşısında korunma göremeyeceği ve lâiklik ilkesinin gereği olarak kutsal din duygularının, Devlet işlerine ve politikaya kesinlikle karıştırılamayacağı;

Her Türk vatandaşının bu Anayasadaki temel hak ve hürriyetlerden eşitlik ve sosyal adalet gereklerince yararlanarak millî kültür, medeniyet ve hukuk düzeni içinde onurlu bir hay at sürdürme ve maddî ve manevî varlığını bu yönde geliştirme hak ve yetkisine doğuştan sahip olduğu;

Topluca Türk vatandaşlarının millî gurur ve iftiharlarda, millî sevinç ve kederlerde, millî varlığa karşı hak ve ödevlerde, nimet ve külfetlerde ve millet hayatının her türlü tecellisinde ortak olduğu, birbirinin hak ve hürriyetlerine kesin saygı, karşılıklı içten sevgi ve kardeşlik duygularıyla ve “Yurtta sulh, cihanda sulh” arzu ve inancı içinde, huzurlu bir hayat talebine hakları bulunduğu;

FİKİR, İNANÇ VE KARARIYLA anlaşılacak, sözüne ve ruhuna bu yönde saygı ve mutlak sadakatle yorumlanıp uygulanmak üzere,

TÜRK MİLLETİ TARAFINDAN, demokrasiye âşık Türk evlatlarının vatan ve millet sevgisine emanet ve tevdi olunur.”

- Demokratik,

2019 Demokrasi Endeksi Raporu'nda Türkiye Nijerya, Uganda, Zambiya, Lübnan, Sri Lanka'nın gerisinde kalarak 167 ülke arasında 110 sırada.

- Lâik ve sosyal bir hukuk devleti

Ülkenin tüm havasını sünni bir anlayışın kapladığı, farklı inançların ya da inançsızların nefes alamadığı bir ülkede laiklikten nasıl bahsedilir?

Sosyal devletse, emekli maaşını sosyal yardım sanan, bir maskeyi yurttaşına ulaştıramayan bakanlar

Hukuk alanına gelince:

Anayasa mahkemesinin kararlarının bile, alt mahkemelerde haddini aşarak, sorumluluk ve yetki sınırları dışına çıkarak rededildiği bir ülkede hukuktan, hatta bir devlet varlığından söz edebilir misiniz?

Üçüncü maddeye gelince Başkenti halen Ankara. Ama birçok merkezi yönetimin merkezleri İstanbul'a taşınmakta. Cumhurbaşkanlığı çalışma ofisleri, Merkez Bankası vs. Özellikle Avrupadan gelen tüm devlet başkanları İstanbul'da ağırlandı.

Şükürler olsun bayrağımız halan kırmızı beyaz ve ay yıldızlı ama bakanların konuşma yaptığı yerler, ulusal takımların renkleri gitgide turkuazlanıyor.

İstiklal marşına gelince, her türlü makamla denemeler yapıldı ama prim yapmadı.

Türkiye Devleti, ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütündür de sürekli bölünme korkusu ile, özellikle iktidar tarafından kafamızın üstünde kılıç gibi tutulmakta.

Değiştirilemeyecek hükümleri içeren dördüncü madde ise, ilk üç maddedeki hükümlerin değiştirilemeyeceğini ve değiştirilmesinin teklif dahi edilemeyeceğini belirliyor.

Tamam da kimse değıştirmek için teklif etmiyor ki!

Doğrudan değıştiriyorlar!

Peki değıştirilmeyen hala yürürlükte olan haklar işliyor mu?

Haber alma, gösteri hakkı, savunma hakkı, seçme seçilme hakkı vs.... Hepsi kalburda birer delik...

Hukuk devleti anlayışına ters düşen bir Özal incisi olan “anayasayı bir kere delmekle bir şey olmaz”dan bugünkü kalbura dönen anayasaya geldik.

Haydi hayırlısı!!!

Meraklıları için 5 Anayasanın tüm metinleri ve yapılan değışikliklere aşağıdaki linklerden ulaşabilirsiniz.

Kânûn-ı Esâsî 1876 <http://ekitap.ayorum.com/anayasa1876.html>

Teşkilâtî Esasiye Kanunu 1921 <http://ekitap.ayorum.com/anyasa1921.html>

TC Anayasası 1924 <http://ekitap.ayorum.com/anayasa1924.html>

TC Anayasası 1961 <http://ekitap.ayorum.com/anayasa1961.html>

TC Anayasası 1982 <http://ekitap.ayorum.com/anayasa1982.html>

17 Ekim 2020

Bir varmış bir yokmuş: Bir Türkiye Masalı

Son yıllarda Türkiye bir masal ülkesine dönüştü. Masal derken rüya gibi bir ülke olarak algılamayın. Sunulan istatistiklerden başlayın yönetenlerin demeçlerine dek, hiç bir kurumun kimsenin inandırıcı olma gibi bir kaygısı söz konusu değil... Bunun sonucunda konular ve konumlar masallaşılıyor. Peki bir anlatının masal olması için ne gibi özellikleri olması gerek?

Genellikle halkın yarattığı, ağızdan ağıza, kuşaktan kuşağa sürüp gelen, çoğunlukla olağanüstü durum ve olayları yine olağanüstü iyi ya da inanılmaz kötü kahramanlara bağlayarak anlatan halk hikâyelerine masal denir.

Günümüz Türkiye'sinden bir örnek: 1946 çok partili rejiminden bu güne değin geçen 74 yıl içinde; İsmet İnönü 3 yıl 92 gün üç farklı koalisyonda, Bülent Ecevit 2 yıl 241 gün iki koalisyonda iktidar olmuş. Geri kalan 68 yıl boyunca hep sağ partiler iktidara gelmiş ama Türkiye'deki her kötülüğün anası CHP.

Masallarda sunulan evreni inandırıcı kılma gibi bir kaygı söz konusu değildir. Sizce Türkiye'yi idare edenlerin yurttaşları inandırma gibi bir kaygısı var mı? Örneğin açıklanan rakkamlara (enfilasyon, işsizlik, covid 19 vs) inanıyor musunuz?

Masallarda, tuhafliklar ön plandadır. Türkiye'nin yerli ve milli malları oluşu gibi. Hem yerli hem milli nasıl oluyor? Yalnızca yerli olabiliyor mu? O zaman milli olmayabilir mi? Yerli mal hangi koşullarda milli olmaz? Ya da milli mal nasıl yerli olmayabilir? Yoksa milli derken müslüman milleti mi demek istiyorlar?

Bir başka örnek ise, yerli ve milli otomobilimiz TOGG. Tasarım İtalyan, motor Alman, piller Çin ama yerli ve milli.. Yanlış

anlaşılmasın, bugün dünyada tüm otomotiv şirketleri çok ulusludur ve farklı teknoloji patentleri kullanır. Ama yerli ve milli demezler. Örneğin, Türkiye’de Oyak Renault’un %60, Clio’nun %71, Ford’un % 63 yerlidir, ama yerli ve milli demiyoruz.

Masallarda yer ve zaman kavramları belirsizdir. Mekan adı olarak genellikle "Hint, Yemen, Kaf Dağı, Çin, Maçın" kullanılır. Ama günümüz masallarında mekanlar değişti. Gününe göre Suriye, Libya, Somali, Fransa, Almanya kullanılıyor.

Masalları anlatanlar, masallara inanmazlar. Türkiye masallarının en tehlikeli yanı ise, bize bu masalları anlatanların da bu masallara inanıyor olabilecekleri. Dilerim, en azından, vatandaşı saf sananlar artık kandırılmamayı öğrenmişlerdir...

Masalların çoğu " bir varmış, bir yokmuş" diye başlar. Bunlara tekerleme ya da döşeme denir. Türk masallarında son bölüm ise dilek bölümüdür, "Onlar ermiş muradına .. " diye biter...

Şimdi bir bakalım bugünkü “Türkiye Masalları”nı nasıl döşeyebiliriz?

- Yasa varmış hukuk yokmuş
- Mahkeme varmış adalet yokmuş
- Askıda ekmek varmış ekmek parası yokmuş
- Pahalılık varmış enflasyon yokmuş
- İnanç varmış ahlak yokmuş
- Yol varmış para yokmuş
- Grip varmış aşı yokmuş
- Yönetici varmış yönetebilen yokmuş

- Okul varmış eğitim yokmuş
- Açlık varmış işsizlik yokmuş
- Seçim varmış demokrasi yokmuş

Ve

Onlar ermiş muradına...

Ya biz?

31 Ekim 2020

Bir ülke çocuklarının üstünü açık bırakırsa...

Bir ülke çocuklarının üstünü örtmezse geleceğini üşütür. Bu da donmuş bir geleceğe yol açar. Umutsuz, güvencesiz, buz gibi bir gelecek! Hesap yapmasını bilmeyen idarecilerin hesapsızlığı, ülkenin emanet edileceği gençlerin geleceğini yok etmekte. Okulları, üniversiteleri sadece bina olarak algılayanlar, yaptıkları hesaplamalarda barınma sorununu düşünmeyince sokaklarda, parklarda yatan çocuklar biraz vicdanı olan yurttaşların vicdanlarını kanatıyor.

Vicdanı kanayan yurttaşlar, vergi mükellefleri soru sormadıkça, hatta sorularına yanıt almadıklarında hiçbir tepki vermezlerse ülkenin bir geleceği olmayacaktır. Hatta bugün üstü açık bırakılan çocukların torunlarının da üstü açık kalacaktır.

Peki hangi soruları sormalıyız?

Öncelikle NEREDE:

128 milyar dolar nerede?

159 ton altın nerede?

İhtiyat akçesi nerede?

Deprem vergileri nerede?

15 Temmuz komisyon raporu nerede?

Adil Öksüz nerede?

Mafyanın maaşa bağladığı vekil nerede?

Ruhsar Pekcan nerede?

Dolmabahçe Sarayı'nda kayıtlı 92 kglık tarihi vazolar nerede?

Zeugma müzesinde kayıtlı ama kayıp 10 eser nerede?

MSÜ müzesinde kayıtlı ama kayıp 404 eser nerede?

Resim ve Heykel Müzesinde kayıtlı ama kayıp 302 tablo nerede?

Batman Müzesinde kayıtlı ama kayıp 20 sikke nerede?

Pataranın kumları nerede?

Kayıp silahlar nerede?

İşsizlik fonu nerede?

Sedat Peker'in iddalarını araştıracak savcılar nerede?

Hatta...

Diploma nerede?

Sonra NEDEN:

Neden Cumhurbaşkanlığına bağlı bu kadar saray var?

Neden Cumhurbaşkanını 3000 polis koruyor?

Neden Yüksek Seçim Kurulunun görev süresi uzatıldı?

Neden Cumhurbaşkanlığına bağlı bu kadar çok ve büyük hava ulaşım aracı var?

Neden yerli makam aracı kullanmıyoruz?

Neden iyi bir cep telefonu için İsviçreli 4 gün çalışırken biz 104 gün çalışıyoruz?

Neden her konudaki ihaleleri hep 5 şirket alıyor ve hepsi müşteri garantili?

Neden diyanetin bütçesi birçok bakanlıktan daha büyük?

NASIL:

Nasıl gümrük giriş fiyatı 468 lira olan bir ilaç 21,693 liraya satılıyor?

Nasıl bir kişi birden fazla şirkette idarecilik yapabiliyor, birden fazla maaş alıyor?

Elbette soruları çoğaltmak Türkiye’de çok kolay.

Ya yanıtlar!!!

Ülkede seçilen idareciler verdikleri hizmeti, vatandaşa, kendi gönüllerinden gelerek yaptıkları bir hayır işi gibi gördükçe, bu soruları sorduğunuzda yanıt Cumhurbaşkanının sözleri ile “elinize, dilinize dursun” oluyor.

Anlaşılan bu sistemde, AKP iktidarı bu sorulara açıklayıcı bilimsel yanıt vermeyecek / veremeyecek.

Eğer yeni seçilecekler, hangi sistem olursa olsun bu soruları sormaz, yanıtlarını hukuki yollardan aramaz ve almaz ise; değil gençlerin üstünü örtmek, onların çocuklarının belki de torunlarının üstünü örtecek gazete de bulamayacaklar.

22 Eylül 2021

Ferruh Dinçkal

Umudum yok İnadım var

ekitap.ayorum.com